

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

(Utgitt av Norsk Filatelistforbund)

REDAKTØR: BJØRN MELBYE — Postboks 875 — OSLO

Forretningsfører: F. C. Svendsen — Sportsdepotet, Bergen

NR. 12	1956	15. ÅRG.
--------	------	----------

INNHold

Norsk Filatelistforbund	199	Jubileer	211
Finlandia — Løst og fast ved Arnstein Berntsen	200	Nyheter	212
Forfalskninger	201	Kataloger	215
NY forfalskning av Norge nr. 1?	202	Kunnia sille jolle se kuuluu Av G. von Möller	217
Lesernes innlegg	203	U.S.A. 15 c. luftpost	218
For spesialsamleren	204	Et funn	218
Meddelelser fra Poststyret	205	Den første amerikanske ionosfærepost Av Robert Schoendorf	218
Meddelelse til Forbundsclubbene fra det nye Forbundsstyre	206	U.S.A. 5 c. 1856—1861. Av Henry W. Hill	219
U.S.A.-førstedagsbrev	209	Polen, Scott nr. 319 (Kosciuzko). Av Edward Nowak	220
Norske sjeldenheter under hammeren	209	Gigantene	221
Bornholmske poststempler	209	Møtereferater	222
Heder til norsk filatelist	210		
Barnas frimerke	210		

Norsk Filatelistforbund.

Fortid - nåtid - framtid.

Det tar alltid noe tid å fortsette et for-
eningsarbeide når ledelsen skifter, — spesi-
elt i dette tilfelle, når Forbundets arkiv,
trykksaker, bankforbindelser etc. skal over-
flyttes fra en by til en annen, — ny for-
retningsfører og sekretær ansettes, og nye
styreforbindelser samarbeides. Men i løpet
av inneværende år håper vi at alt skal være
i god gjenge.

Forbundets styremedlemmer er nu for-
delt på Moss, Oslo, Kristiansand S., Stavan-
ger og Bergen. Det er synd at klubber som
Horten, Tønsberg, Sandefjord og Norden-
fjeldske er trådt ut av Forbundet, men det
nye styre har den tro at dette delvis kan
bero på misforståelser, delvis at situasjo-
nen har vært preget av forhold som kan-
ske kan rettes på. — Styret vil i den an-
ledning tillate seg å henvise til Forbundets
orientering i dette nummer av tidsskriftet.

Når det nye styre nå begynner sin virk-
somhet, føler det trang til å rette en spesiell
takk til den mann, som i de 10 siste år har
ledet Forbundet på en fremrakende måte,

— alltid interessert, alltid initiativrik, all-
tid nøyaktig, pålitelig og uegennyttig, — og
ofte med private økonomiske utlegg for
Forbundet, som kun styremedlemmene har
hatt kjennskap til, — Skipsreder Frank
Walter-Johannesen, Bergen.

Likeledes vil vi gjerne få takke Stavan-
ger Filatelistklubb ved dens styre, og spe-
sielt dens formann, disponent Bernt C.
Middelthon, for den usedvanlige hyggelige
måte Forbundets Landsmøte våren 1956
med 25-års jubileet ble avviklet på. — Like-
ledes satte alle pris på å se initiativtager
og stifter, Borgermester Bertram C. Mid-
delthon, til stede og i full vigør!

Det er heller ikke lett å være Forbundets
forretningsfører og sekretær, spesielt når
en selv bor vestpå og Tidsskriftet redigeres
østpå, — og vi er kjøpmann F. C. Svend-
sen, Bergen, stor takk skyldig for hans
arbeide i de sist forløpne 10 år!

Norsk Filatelistforbund
Arnstein Berntsen
President.

FINLANDIA 56

HELSINKI – HELSINGFORS

Løst og fast ved Arnstein Berntsen.

Undertegnede hadde den glede å være tilstede ved denne utstilling som medlem av den Internationale jury og som Visepresident i vårt Forbund, — og som alltid, når man kommer til Helsingfors, blir man gjestfritt og kameratslig mottatt allerede på flyplassen og eskortert av klubbers — eller utstillingslederers verdige representanter til et utmerket hotell. I dette tilfelle gikk også turen direkte videre til den første internasjonale Jury-lunsj, hvor jeg traff så mange tidligere kjenninger fra «Norwex» og «Stockholmia» fra forrige år.

Helsingfors har en praktfull *Messehall* etpar kilometer fra byens sentrum, og det var denne som var beslaglagt for «Finlandia 56». Det er en i alle henseende ypperlig utstillingshall, med overlys i rikt monn både for den svære utstillingshall, som vel målte 20 meter fra gulv til tak, — og for galleriet på begge sider. Dertil har man rikelig med lagerrum, lunsjrum, restaurant, kontorer og møtesaler, — jeg tror i så henseende bedre enn for de 2 andre nevnte utstillinger.

Juryarbeidet gikk greit, — først og fremst fordi ledelsen hadde satt opp et meget greit arbeidsskjema for de forskjellige seksjoner, dernest fordi de fleste jury-medlemmer kjente hverandre fra før. Jeg var selv plassert i den Skandinaviske gruppe, hvor jeg var valgt som *gruppereporter*, og som øvrige medlemmer hadde jeg her: Georg Menzinskry, Sverige, Sven Grønlund, Danmark, Karvonen, Salmenkylä og Zimmermann fra Finnland og Schrenk, Ungarn. — *Civilingeniør Bengt Zimmermann*, som vi jo kjenner godt fra «Norwex», var den internasjonale Jurys president, og gjennomførte sin jobb på en helt igjennom utmerket måte. Han er et elskverdig menneske og en god organisator.

Juryen hadde spesielle «rapporttider» for de respektive grupperapportører vis å vis den samlede jury, og vi benyttet i våre diskusjoner et kodesystem med 1 for gull, 2 for sølv osv. — da vi delvis var henvist

til bedømmelse av samlingene under publikumsbesøket. Samtlige gullmedaljer ble avgjort av den samlede jury og æresprisene ble fordelt av grupperapportørene med jurypresident og visepresidenter som komiteemedlemmer.

Den høytidelige åpning av utstillingen fant sted i Messehallen med etpar hundre innbudte, lørdag den 7. juli kl. 10.45 med tale av utstillingens president, vicehärads-hövd. V. Hietalahti og av Generaldirektøren for post og telegraf, S. Ahola. Senere ble holdt en invielseslunsj på Hotel Royal kl. 14.00 og om aftenen kl. 20.00 ble det holdt en mottagelse med «lätt supé och dans» i Stadshuset, med Helsingfors Stad som innbyder.

Den 10. juli — tirsdag — kl. 17.00 ble det holdt et cocktailparti i Ministeriet for Kommunikasjonsvesenet på søndre Esplanaden, og samme aften kl. 20.30 ga Finnlands Post- og Telegrafstyrelse en flott middag for ca. 300 gjester i «Brändö Casino», — et meget sjarmerende sted utenfor Helsingfors. Gjestene fikk her spesialkonvolutter med têtê-bêche par av Jubileumsmerket stemplet 10/7-56, og inne i konvolutten lå en nydelig perm med både ubrukt og stemplet par av samme merke og med festmiddagens meny. — Den 12. juli ble det gitt en lunsj for representantene for det internasjonale Filatelistforbund, F. P. I., på restaurant Vaakuna, og om aftenen kl. 19.00 samme dag holdtes en festmiddag med dans på en liten øy i Helsingfors Segelselskaps lokaler, hvor man også fikk utlevert en spesialkonvolutt.

Dagen etter, fredag den 13. juli kl. 19.00 kom så avslutningsbanketten på Fiskartorpet, hvor vi vel var ca. 400 tilbords; og hvor Grands Prix, gullmedalje og ærespriser ble utdelt under store ovasjoner. Jeg tillater meg her å henvise til Juryens liste, som er gjengitt for de skandinaviske deltakere i N. F. T. nr. 10.

Det var ellers hyggelig å se at Rittmester Gösta von Möller, Sverige, fikk *Grand*

Prix i Æresklassen, — første gang en slik hedersbevisning går til Skandinavia, — og like morsomt og populært at Direktør Leo Linder, Finnland, fikk *Grand Prix National* for sin vakre Finnland-samling. At *Grand Prix International* gikk til Orhan Brandt, Tyrkiet, og *Prix de l'Exposition* til G. Anderegg, Schweiz, lot til å være like populært.

Det kan ellers være morsomt å trekke en liten sammenlikning mellom de skandinaviske land og hvilke medaljer utstillerne der oppnådde i konkurrerende klasse og æresklasse. Listen ser slik ut:

Grand Prix - Ærespriser - Gull - Forgylt sølv Sølv - Bronse

Finnland:	1	5	2	8	11	19
Danmark:		1	1	1	6	10
Norge:		2	1	3	4	8
Sverige:	1	1	3	7	14	9

Og vi ser her at Sverige er et lite hode foran Finnland og Norge likeledes en tanke foran Danmark. Dette forhold tror jeg også stemmer ganske godt med den filatelistiske forhold i øyeblikket, — jeg tror at Norge lærte meget av sin Norwexutstilling og er på god vei oppover i den internasjonale konkurranse! Og det er et gledelig tegn!

Jarle O. Stensdal var Forbundets representant ved de internasjonale F. I. P.-forhandlinger, og både han, Sven Chr. Francke og jeg representerte Norge ved den Nordiske Kongress, som neste gang skal holdes i Danmark i 1958.

«Finlandia 56» var det siste i rekken av Nordiske 100-års jubileer for frimerket, men heller av de første i organisasjon og festglede. Jeg føler trang til å gi Utstillingsledelsen og Juryens president mine komplimenter for den vellykkede gjennomføring, og min spesielle takk for gjestfri mottakelse og underhold i utstillingstiden, idet jeg håper at jeg selv også har kunnet yte det som utstillingen ventet av meg.

Arnstein Bernlsen.

Forfalskninger.

MALAYA — JAP OCCUPATION

The British Philatelic Association har sendt oss følgende til snarest mulig kunnngjøring (Se N.F.T. 10/56):

The recent press release sent out by the Expert Committee of the British Philatelic Association regarding new forged «chops»

on the stamps of Malaya used during the Japanese occupation, has produced further information on the subject. The suggestion that these new forgeries have been first sold (if not made) in London has received some support; no evidence to the contrary has been forthcoming.

One of the B. P. A. overseas correspondents provided some interesting facts about other forged overprints including the Malayan «chops». Dai Nippon and Kanji types. These forgeries are sold (and probably made) by a non-European stamp dealer living in Singapore. Another firm in the same part of the world is also known to have made similar forgeries, some of which are placed on covers. In one instance, a genuine commercial registered cover, used from Merliman in June 1942 was offered for sale, the registration label being missing. From the same source came a «registered» cover bearing stamps with forged overprints, forged cancellations and a forged censor mark, but bearing the genuine registration label which was missing from the genuine cover.

This evidence has been forwarded to the proper quarters and collectors are warned to seek confirmation of the genuineness of any such material before buying.

The Expert Committee of the British Philatelic Association give notice that they would like an opportunity of re-examining the stamps for which the following certificates were issued:

17553/54 — Sudan — surcharges misplaced

17556/58 — Sudan — surcharges misplaced

18635/38 — Seychelles Silver Jubilee.

Further information has been received which, in the opinion of the Committee makes another examination very desirable. When possible, the holders of the certificates have been approached direct, but in some instances, permission for a second examination has been refused. In other instances, the present holders are unknown as the stamps have changed hands. Anyone therefore offered material with any of the above numbered certificates is advised to see that they are submitted for re-examination before entering into any transaction regarding them.

Ny forfalskning av Norge nr. 1?

Som svar på min artikkel i nr. 9/56 vedr. ovenfor nevnte sak har Spikula et innlegg i Frimerke-Kontakt nr. 6/56 som lyder:

Under denne overskrift tar redaktør Melbye i Norsk Fil. Tidsskrift nr. 9/56 fatt i Spikula's omtale av «Farlig forfalskning av Norge nr. 1» i Frimerke-Kontakt nr. 5/56. Etter diverse sitater sier M. at han tror Spikula's standpunkt med ikke å offentliggjøre forfalskningens spesielle kjennetegn må karakteriseres som «litt uvanlig».

Først vil jeg bemerke at da ved. merke ble forelagt meg var det forlengst erklært falskt fra flere hold, og videre at jeg fremdeles sakner eierens tillatelse til å offentliggjøre nærmere enkeltheter, og før slik tillatelse er gitt har jeg ikke anledning til å gi detaljbeskrivelse.

Selvsagt er jeg merksam på at mitt uttrykk «tabber» kan synes noe søkt, for en kan jo gå ut fra at slike falsknere — som kan gjøre så godt arbeid — også er obs. på sine egne «tabber» — men det er vel noe som heter fremstillingsvanskeligheter og omkostninger? —

Melbye's påstand om at kan der lages enkeltstykker kan der også lages par, striper og sogar blokker — kan neppe tas særlig alvorlig — en slik historie ville forby seg selv økonomisk da den jo måtte baseres på en tro platerestruksjon — og da ble det nok slemt å være forfalsker.

Om Spikula's fremgangsmåte ved, eierens tillatelse tiltross, ikke å gi beskrivelse av falsifikatets kjennetegn, er «litt uvanlig» er mere enn tvilsom. En kan peke på at Norgeskatalogen utgitt av O. F. K. ikke alltid synes å ha hastverk med offentliggjørelse av falsifikaters kjennetegn. Eks. kan nevnes at Norgeskatalogen 1939 til og med utgave 1943 kun omtaler «forfalskning forekommer av nr. 7» uten enhver kjennetegnsangivelse. Altså fra den første katalogutgaven 1929 fikk norske samlere ingen opplysninger før i utgaven 1944 om dette falsifikats kjennetegn, ennskjønt det var kjent fra 1926.

Spikula fordømmer denne fremgangsmåte, men er i godt selskap, og kan si med redaktør Melbye: «Hva kan ikke ha skjedd i alle år før 1944 når det gjelder forfalskning av nr. 7?»

Ellers vil en i samme forbindelse bemerke at blant samlere har der i en lang årrekke vært kjent «gode» forfalskninger

av Norge nr. 1, utover den «klassiske» der omtales i Norgeskatalogen. De av Dr. Justus Anderssen i NORGES FRIMERKER 1855—1924 omtalte (2 forskjellige forfalskninger) er nokså lettvinnt gjengitt i Norgeskatalogen.

Spikula.

Til ovenstående først og fremst en liten korrigerende. Spikula tar det litt lettvinnt når han siterer at jeg har karakterisert hans standpunkt som «litt uvanlig.» Den grundige leser vil ha lagt merke til at jeg skrev: «*Spikulas standpunkt i dette tilfelle* tror jeg må karakteriseres som *litt uvanlig!*» Og dette kommer av følgende:

Herr S. bruker i F.-K. nr. 5 en hel side (A 4) på å fortelle sine lesere at det fins en forfalskning, ny farlig sådan, av nr. 1. Han forteller om hvor fin og vakker den er — *tilforlatelig Zarbell produksjon* — uskyldig i trykk og farge m. v. — men altså falsk! Etter denne lange beskrivelse av merkets tilforlatelige ekthet, får man som avslutning.» «For ikke å være svindlerne til hjelp vil vi her ikke røpe *hvilke* tabber de i dette nu oppdagede tilfelle har gjort, *selv om produktet er godt nok til å lure selv de beste*» (fremhevet av meg).

Tilslutt sier herr S. «Hvor falsifikatet stammer fra, *kan lettere tenkes enn påvises* —» (Uthevet av meg). Avstander er i dag som alltid korte for svindlere, og i dette tilfelle er en meget stor og veltrimmet forretning og de utvilsomme eksperter i denne blitt ført bak lyset av disse svindlerne.» (Uthevet av meg).

Forstår ikke herr S. at han i dette tilfelle allerede har sagt for meget?

At han i dette tilfelle allerede har antydnet hvor falsifikatet stammer fra? Og at han i dette tilfelle latterliggjør alle meget store og veltrimmete forretninger (frimerkeforretninger ant?) og de utvilsomme eksperter i disse?

Uvanlig er det videre etter min mening, å komme med så mange påstander og hentydninger på et brett uten å føre det ringeste bevis for at noen av disse er sanne.

Etter det siste skal flere være medvitte og eieren være den som har skylden for at merket ikke blir nærmere beskrevet. Artikkelen i F.-K. nr. 5 er skrevet av S. på en slik måte at alle som leser den, ikke kan

være i tvil om at det er S. som er »oppdageren» og er ansvarlig for den lyse idé, ikke å komme svindlerne til hjelp. Det står ingensteds at S. er identisk med red. av F.-K.! Hvorfor kommer det nå fram at innsenderen S. i virkeligheten har skrevet for en annen?

Jeg fraviker derfor disse unnskyldninger til tross likevel ikke hva jeg tidligere har sagt at herr S. standpunkt i dette tilfelle er «noe uvanlig.»

I dette tilfelle er det også nettopp så meget om å gjøre at samlerne får greie «hvilke tabber» fabrikantene har begått, da merket ifølge herr S. er så godt ettergjort!

Som alle vet er alle tidligere kjente forfalskninger både av nr. 1 og andre så dårlige, at selv en nybegynner kan ta dem ut. Tidligere forfalskninger representerer altså liten eller ingen fare for samlerne.

Dessuten, om det etter S.s mening tidligere er syndet ved ikke å beskrive de forfalskninger vi har av norske merker, skal det i all fremtid herettige oppdagere av forfalskninger til bare glederstrålende å opplyse om hvor gode de har vært, som har oppdaget dem, men ellers holde tett om det vi først og fremst alle venter på ved en slik anledning, nemlig: *beskrivelsen av dem?* En slik innstilling er etter min mening ikke bare «litt uvanlig», men høyst forunderlig!

De øvrige argumenter om at par striper og blokker ikke vil bli fremstillet p.g. a. de omkostninger m. v. som er forbundet dermed går jeg ut fra S. har skrevet mot bedre vitende. Nei, la oss slippe mere utenomsmakk hva dette tilfelle angår. La oss få full kjennskap til forfalskningen så snart som råd og det i et organ — gjerne flere forøvrig — som forutsettes å bli lest av de fleste interesserte. Jeg vil foreslå, foruten F.-K. og N.F.T., også Aftenposten.

At jeg ikke står helt alene, med mitt syn på saken har jeg fått flere beviser på.

Nedenfor tillater jeg meg å offentliggjøre hva bl. a. Svensk Filatelistisk Tidsskrift av oktober 1956 sier i sakens anledning:

«En ny och farlig förfalskning av Norge nr. 1 skall enligt uppgifter som återges i Norsk Filatelistisk Tidsskrift nr. 9 ha kommit ut i marknaden. Några närmare upplysningar om förfalskningen föreligger dock inte. Upptäckaren som omtalar förfalskningen i Frimärke Kontakt nr. 5, säger sig inte vilja hjälpa tillverkaren med upplysningar om i vilka avseenden förfalskningen skiljer sig från det äkta mär-

ket, en ganska egendomlig ståndpunkt. Ett snabbt klarläggande av förfalskningens art och egenheter borde i stället vara rätta metoden at komma tillrätta med saken. (Uthevet av meg).

Norge nr. 1 är ju inte ett märke som man vanligen låter expertisera före ett köp, och huvudsaken är väl att hastigast möjligt hindre försäljningen av förfalskningarna, uppspara utpråglaren eller utpråglarna och komma åt tilverkaren. Ju längre man dröjer, dess svårare blir det.»

Red.

Lesernes innlegg.

Det hadde sikkert sine gode grunner da Tidsskriftet i lang tid bare utkom uregelmessig eller helt uteble, uten at Forbundet fant det formålstjenlig med en liten forklaring enn si unnskyldning til ihvertfall de faste abonnenter. Men desto morsommere er det å se at det nu er kommet i god gjenge igjen. Innholdsmessig finner jeg det også bedre nu enn på lenge, med variert stoff slik at også vi små samlere finner ting som interesserer, og ikke bare støvete utredninger om forkroblede plater og andre brøkdelmilimeters uregelmessigheter. Måtte bedringen fortsette til det når de samme høyder som under herr Stensdal.

Min forholdsvis enkle smak gjelder altså innholdet, men jeg vil gjerne ha det pent servert. Tidligere var det en fornøyelse å motta tidsskriftet, og la seg overraske av de stadig nye og vakre farver på omslaget. Nu varierer riktignok også farvene noe, men selv om smaken jo kan være forskjellig, kan jeg ikke tro annet enn at de aller fleste betrakter forandringen som en tilbakegang — som forhåpentlig har kulminert i den søtsuppe som nummer 7—8 ble sendt ut i.

Som svar på herr Horgens spørsmål i nummer 7—8 er det kanskje nok å henvise til herr Middelthons artikkel om NORWEX-overtrykkene i samme nummer. Der er fluelorten satt i høysetet, istedenfor at de ansvarlige burde vært satt under tiltale og straffet for å spre et slikt bevis på offentlig slurv og hastverksarbeide utover hele verden. Man må ha lov til å ha ventet seg noe annet, for 100 års jubileet kan vel ikke ha kommet helt overraskende.

Opplysningene om inntektene og utgiftene ved bryllupet i Monaco er til å få forstand av — skjønt, lar samlere seg tale til

fornuft? Herr Johannessen nevner også forholdet, men det er galt å begrense kritikken til de små stater i Europa. Det er også galt å ta dem alle med, og jeg vil på Andorra's vegne gjerne protestere mot å bli tatt med i en slik fortegnelse. Ifølge AFA har Andorra siden det fikk sine egne frimerker i 1932 bare utstedt 136 frimerker og 26 portomerker — foruten halvhundre «spansk post». Den ikke-filatelistiske side ved landet er ellers at det ikke spekulerer i turister heller, og for den som måtte forundre seg over hva et slikt lite land da kan leve av, kan jeg fortelle at den alminneligste forklaring man får er god gammeldags smugling. Forøvrig benytter jeg anledningen til å anbefale et besøk til det fredelige lille land med en overmåte gjestfri befolkning, foruten en radiosender hvor verdens vakreste hallo-damestemme annonserer musikken fra verdens største samling grammofonplater.

Kjære redaktør, tror De B. M. ville bli sint ifall De i hans manuskript rettet et uttrykk som skurrer stygt i mine og antagelig mange andres ører. «En» minner altfor meget om påbud og tvang fra hold som sjelden bringer noe godt.

Med hilsen.
Hans Rode.

Jeg takker herr H. Rode for innlegget, og beklager først og fremst at plassmangel har gjort ofentliggjøring av samme umulig for i dag.

Jeg er ellers enig med R. i at farven på nr. 7/8 kunne ha vært bedre. Det er imidlertid mange hensyn å ta. Først og fremst skal alt være så billig som mulig. Det har således ikke manglet på kritikk over bl. a. at omslaget på N. F. T. har vært altfor fint. Kritikerne mener at det ikke er så farlig med omslaget, det bør være så billig som mulig, for i virkeligheten er det jo innholdet det kommer an på! Som kjent får man ingenting som er godt og pent billig. En (unnskyld) søker imidlertid å kombinere disse ting så godt som mulig, dvs. å imøtekomme kritikken fra alle kanter så godt det lar seg gjøre. Et billig omslag blir tynt og gjennomsliktig. Fargen på et slikt må derfor være nokså sterk. Salgstekniker er et stygt omslag sikkert ikke å foretrekke. Jeg har imidlertid for dårlig erfaring på området til å kunne uttale meg om dette spørsmål. Forretningsføreren er antagelig rette person her.

«En» er i dag et meget hyppig brukt ord, men er det en almen mening at dette bør unngås, skal jeg selvsagt unngå å bruke det for min egen del. Språket har jo enda, heldigvis, «*substitutes*» for dette ordet.

Red.

For spesialsamleren.

Varianter av nr. 77 II, fortsatt. Ved red.

Variant nr. 1 i dag består i at nedre, høyre ving (nr. 5) er oppgravert. Se tegningen som forhåpentlig vil gi den nødvendige opplysning.

Av denne oppgraving har jeg funnet bare et eks. Etter min mening den sjeldneste av de varianter jeg hittil har funnet. (6000). Mitt eksemplar er stemplet i september 1905. *Kjennetegn:* Ytre høyre ramme smaler av mot øvre, høyre hjørne.

Var. 2. En ny oppgraving av samme ving. Det vises til tegningen. Av denne også bare funnet et eks. Denne kan imidlertid lett oversees, og er antagelig heller ikke av samme størrelsesorden som den foran nevnte. Dog sjelden nok (1000). Stemplet 21/10 04. *Ingen utpregete kjennetegn.*

Var. 3. Nedre, høyre hjørne reparert. Det ser ut som om hele nedre, høyre hjørne må ha vært utsatt for en større skade hvorved både ØRE med feltet omkring, den tynne, ovale linje, begge vinger, hjulet og nedre rammer er blitt skadd. Det ser nemlig ut som om:

- a) 10 og ØRE er blitt omdannet og at tallene og bokstavene derved har fått et endrett, noe eiendommelig utseende. Se tegningen.
- b) Den tynne ovale linje er blitt reparert fra «10» og oppover til 'E' i ØRE.
- c) Begge vinger har vært gjenstand for delvis omdannelse (reparasjon).
- d) Hjulet er blitt delvis (dårlig) reparert, og
- e) begge nedre rammer er skadd.

Ingeen spesielle kjennetegn forøvrig.

Flere ekspl. kjent, men ingen tydelige, lesbare stempler. Etter farven å dømme antagelig fra en trykning i 1906—1907.

Var. 4. Kraftig (:) etter POSTFRIM i stedet for punktum. Forholdsvis sjelden (200). Et lesbart stempel sier 15/8-02.

Flere eksemplarer kjent. *Ingen spesielle kjennetegn.*

Var. nr. 5. «NORGEØ.» Klisjéen kan være skadd og det oppståtte hull gjenyldt eller «helet». Arbeidet i tilfelle unøyaktig utført slik at periferien av hullet eller gro-

Var. 1.

Var. 2.

Var. 3.

Var. 4.

Var. 5.

pen fortsatt står åpen. Derved kan den forholdsvis regelmessige, hvite ring eller 'O' være oppstått. Det er vel imidlertid kanskje mest sannsynlig at det bare er en hard farveklump som har lagt seg på klisjéen og forårsaket feilen. Det er funnet bare 2 stk. av denne variant (1000). *Ingen spesielle kjennetegn.*

Stemplene utydelige i begge tilfelle. På det ene kan dog 05 skimtes.

Og god fornøyelse i Julen.

Nr. 206

Den her avbildede variant taler for så vidt for seg selv. Spørsmålet er om noen av leserne er kommet over en liknende! Og hvordan kan den være oppstått?

Sakkyndige mener at en løs ting som en papirstrimmel, en tråd eller et kraftig hår har festet seg til papiret før trykkingen. Senere er gjenstanden løsnet og falt av etterlatende seg denne kraftige, hvite linje. Er dette tilfelle kan videre etterforskning innstilles, da finnes det nemlig ikke maken! Beklaget. Men hvis gjenstanden var lang nok, er det en teoretisk mulighet for at denne vil komme til syne på det etterfølgende merke i form av en hvit linje i øvre del av dette. Det var kanskje en tanke å ta opp jakten etter dette merket i stedet?

Varianten avbildes med eierens, herr Per Johansen, Hamar, tillatelse.

Red.

Meddelelser fra Poststyret.

Feltpoststeder i 1956.

Fra 1. oktober 1956 er det opprettet et feltpoståpneri med navn *Rygge feltpost* ved Rygge hovedflystasjon. Poststedet sorterer under Moss postkontor. Det utveksler post over Rygge stasjon.

Feltposttjenesten høsten 1956.

Under repetisjonsøvelsene høsten 1956 var det opprettet et feltpostkontor. Det fikk benevnelsen Feltpost 65, og var i virksomhet fra 29. oktober til slutten av november 1956.

Feltpostkontoret deltok ikke i postgirotjenesten, feriemerketjenesten, abonnementstjenesten, inkassasjonstjenesten, postoppkravtjeneste med oppkrav over postgiro og tjeneste med pakkepost til og fra utlandet.

HJØRNET

Vi er i dag istand til for første gang i historien å bringe et autentisk bilde av den første *perforeringsmaskin* i bruk.

Maskinen utførte etter bildet å dømme «kamtagging» som dermed antakelig må sies å være den eldste form for tagging. I bakgrunnen sees dronning «*Philatelia*», som for anledningen var til stede og «kastet glans» over begivenheten og ellers bidro sitt til at arbeidet gikk med ekstra liv og lyst. (Ant. også det første kjente bilde av dronningen). Offentliggjøres med tillatelse av: (— FREUCHEN)

Ved forespørsler

m å svarporto
vedlegges.

Meddelelse til Forbundsklubbene fra det nye forbundsstyre.

Etter landsmøtet i Stavanger i sommer er sammensetningen av forbundsstyret slik:

President: Kunsthandler Arnstein Berntsen, Oslo.

Visepresident: Ingeniør Leif Mürer, Moss

Styremedlemmer: Vaktmester Sigurd B. Johnsen, Kristiansand S., disponent Bernt C. Middelthon, Stavanger, lagdommer Otto Maalstad, Bergen.

Disse har, i samme rekkefølge, følgende personlige varamenn: M. C. Rosenhavn, Oslo, G. Holmquist, Oslo, R. Breda Sørensen, Drammen, S. Evensen, Stavanger og Kr. Fasting, Kristiansund N.

Da samtidig styrets sekretær og tidsskriftets forretningsfører gjennom mange år, F. C. Svendsen, Bergen, ønsker å tre tilbake, har styret ansatt overrettssakfører Leiv A. Brecke, Oslo, i disse verv, og han skulle vel de fleste kjenne fra hans utrettelige arbeide som generalsekretær for «Norwex Oslo 1955». Herr Brecke har allerede overtatt sekretariatet, og pr. 1/1 1957 overtar han også forretningsførerstillingen. Til denne tid og utover våren 1957 vil også alle Forbundets midler bli overført til Oslo, og en av styrets første og viktigste oppgaver vil da bli å anbringe midlene på en fornuftig måte.

Men: Midlene skal ikke bare anbringes, de skal delvis også anvendes, etter de retningslinjer som bl. a. landsmøtet i Stavanger har fastlagt. Og styrets mening med dette inserat er å orientere klubbene om endel av de ting som er mest aktuelle.

Når noen klubber i løpet av de senere år har funnet det formålstjenlig å melde seg ut av Forbundet, så har dette først og fremst hatt sin årsak i den uregelmessige utgivelse av tidsskriftet og at klubbene derfor syntes at Forbundskontingenten, kr. 10.— pr. hovedmedlem, var for høy.

Dette er også etter vår mening en ganske rimelig tanke. Man betaler nemlig for noe man ikke får, og når utgivelsen av tidsskriftet skal besørges av en redaktør som er ansatt av Forbundet, så er det jo såre naturlig at Forbundet må ta støytten.

Selvsagt har også klubbene ventet større aktivitet fra Forbundets side, vi vil si med rette eller urette. Forbundets første opp-

gave er selvsagt å binde klubbene, og dermed de norske filatelister, sammen, slik at man har følelsen av å ha kontakter over hele landet. Det viktigste middel Forbundet har til å greie dette er nettopp tidsskriftet, som i alle år under Jarle O. Stensdals redaktørvirksomhet både innen- og utenlands har nytt stor anseelse, kanskje som Skandinaviens beste filatelistiske tidsskrift. Vi håper også at det atter skal kunne bli et viktig meddelelsesmiddel for filatelistiske diskusjoner og menigutvekslinger, uten å bli forum for personlige angrep.

Som før så ofte sagt, har Forbundet imidlertid ikke hatt noen økonomisk ryggrad som bakgrunn for sin virksomhet, og da er det sannelig ikke lett å yte noe effektivt arbeide for klubbene. I så henseende var det en vanskelig periode F. Walter-Johannesen arbeidet i, som Forbundets president. Han sto med ryggen mot veggen og kunne få gjort så lite av det han ønsket. Men de som satt sammen med ham i styret, vet hva han har ytt både arbeidsmessig og økonomisk. Vi kan trygt si at det er ikke mange som ville gjort den innsatsen.

Nå er imidlertid Forbundet i den situasjon at den økonomiske ryggrad er et faktum etter det utbytte «Norwex Oslo 1955» ga. Derfor er nå også tiden inne til å få et samarbeide istand mellom klubbene. For landsmøtene hvert 3dje år er ikke nok, og heller ikke tidsskriftet, det må være en solidere kontakt som skapes med andre midler.

Foredrag.

Alle klubber har foredrag eller kåserier på sine møter, men det er alltid vanskelig å skaffe nok. Et kåseri kan vare 10 å 15 minutter, et foredrag med film eller annen demonstrasjon ½ til 1 time. I mange tilfelle har kåsøren skrevet ned det han har å si, og kan ha en kopi som han kan overlate Forbundet.

Hvis alle som holder kåserier eller foredrag ville gjøre seg den umake å sende Forbundet en kopi, vil Forbundet samle disse ting og holde forbundsklubbene underrettet om hvilke kåserier eller foredrag som disponeres, og den enkleste måte er å gjøre dette i tidsskriftets forbundsspalte.

I spesielle tilfeller vil Forbundet kunne yte et mindre honorar for slikt.

I tillegg til dette kan klubbens medlemmer samarbeide direkte. Når herr N. N. fra Bergen skal besøke Oslo eller Stavanger, kan han gi vedkommende klubb beskjed om at han på det og det møte kan holde et kåseri. Forutsetningen for dette er imidlertid at han vet hvilke møtedager klubbene har, og *vi anmoder derfor Forbunds-klubbene om å meddele oss sine møtedager*, slik at også disse kan bli inntatt i ovennevnte spalte i tidsskriftet. Vi tror at slike ting kan være både hyggelige og populære. De fleste klubber setter pris på besøk utenfra.

Forbundskontingenter.

Vi vil gjerne få bekrefte den oppfatning av kontingentspørsmålet som det ble gitt uttrykk for på landsmøtet i Stavanger. Det heter i statuttene at *enhver klubb skal betale kr. 10.— pr. hovedmedlem til Forbundet som kombinert Forbunds- og Tidsskriftskontingent*. (Forbundet fordeler kontingenten på tidsskriftsutgifter og administrasjon som det passer, men anslagsvis koster hvert nummer av tidsskriftet ca. kr. 8.—, så det blir ikke meget til overs.) Vi vil imidlertid her klart få meddele at *det ikke spiller noen rolle for Forbundet hvorledes det dermed bestemte antall eksemplarer av Tidsskriftet disponeres av hver enkelt forbundsklubb*. Med andre ord: Om en klubb har 50 hovedmedlemmer (dvs. medlemmer som ikke får tidsskriftet gjennom en annen forbundsklubb) og derfor må avta 50 eksemplarer av tidsskriftet (og innbetaler kr. 500.— til Forbundet) så kan hver klubb disponere disse tidsskrift som den ønsker. Det kan være medlemmer som ønsker 2 eller 3 eksemplarer (for bytteforbindelser etc.) og klubbene kan da fordele disse etter medlemmenes ønsker. Det forutsettes dog at tidsskriftets forretningsfører slik som nå, får meddelelse om hvilke medlemmer av klubben som skal ha tidsskriftet direkte og i tillegg til dette *hvor mange eksemplarer klubben ønsker å disponere selv*.

Forbundet vil imidlertid nøye kontrollere at det samlede antall eksemplarer som bestilles av klubbene stemmer med det antall hovedmedlemmer klubben har. For i prinsippet er det klart at vårt tidsskrift må avtas av et visst antall filatelister for i det hele tatt å kunne eksistere.

Annonser i tidsskriftet.

Vi vil tallate oss å gjøre merksom på at det er fullt tillatt å innrykke «ikke-filateliske» annonser. Det kan gjelde forsikring, bankvirksomhet, hermetikk fabrikker, jakt- og sportsutstyr eller hva som helst, og disse annonser vil bli samlet på spesielle blad, slik at de kan tas ut ved innbinding av tidsskriftet, *men samtlige annonser vil bli inntatt mot tekstsiden*. Vi vil innstendig henstille til abonnentene å skaffe slike annonser og å treffe nærmere avtale med forretningsføreren om på hvilken basis dette kan skje.

Forretningsføreren og sekretærens adresse er: Overrettssakfører Leiv A. Brecke, Torvgaten 1, Oslo.

Håndboken.

Om ikke et smertens barn, så i alle fall en vanskelig materie må vi vel si at dette er. Den nåværende redaksjonskomité består av: Dan Thune-Larsen (formann) Kongensgate 33, Oslo, Per Gellein, Holmenkollveien 10, Smestad, Oslo, Jarle O. Stensdal, postboks 46, Høvik, Bærum, Wilhelm Ulleberg, Schivesgate 2, Oslo og Arnstein Berntsen, Universitetsgaten 12, Oslo.

Dessverre er verdifulle komitemedlemmer og medarbeidere falt bort i årenes løp, som Johs. Jellestad, Bergen, G. Caspersen og Th. Urdahl, Fredrikstad og andre, mens det ikke er kommet mange nye til. «Norwex»-utstillingen og alvorlig sykdom blant komiteens medlemmer de siste 2 år har også gjort sitt til at arbeidet er gått langsommere enn forutsatt.

Imidlertid er det første skritt tatt med utgivelsen av «Norge nr. 1» til vårt første frimerkes 100-års jubileum i 1955. Vi har hatt F. Walter-Johannesens artikkelserie i tidsskriftet om Skilling-Posthorn-utgaven, ennvidere innlegg fra Bjørn Melbye om 1863—66-utgaven, fra Herbert Mowinckel om 10-ørene av 20 mm-utgaven samt endel andre artikler, som alt er forarbeidet til Håndboken. Redaksjonskomitéen har også en hel del manuskripter liggende for gjennomgåelse, som etterhvert vil bli inntatt i tidsskriftet i den utstrekning det kan la seg gjøre før de skal trykkes i Håndboken.

Angående norsk eller engelsk språk fremstilles denne sak i en lite passende form av Gjøvikklubbens formann, Arne Tørud, i nr. 9 av tidsskriftet. Arnstein Berntsen har hverken som privatmann eller filatelist avgitt uttalelser på landsmøtet slik som det

der sies. Han har kun på vegne av redaksjonskomitéen *bekreftet den bestemmelse som for 2—3 år siden er tatt av Forbundsstyret*, etter konferanse med Redaksjonskomitéen, nemlig at Håndboken vil bli utgitt på engelsk. Herom kan henvises til referat fra landsmøtet, inntatt i samme nummer av tidsskriftet, side 136. Den tidligere forbundspresident vil sikkert også gi et referat av sakens gang om nødvendig. Man skulle ha lov til å gå ut fra at eventuelle protester mot engelsk utgave ville fremkomme tidligere i langt større utstrekning enn tilfellet har vært etter den publisitet *med fastsatt protestfrist* som det tidligere forbundsstyret har gitt saken for lang tid tilbake.

Imidlertid kan det være meget som taler for å *kombinere norsk og engelsk*, f. eks. med engelsk tekst og norsk resymé, eller kanskje med et engelsk-norsk *vokabular*, og dette vil bli bestemt så snart man har på det rene hvorledes trykningsomkostningene vil ligge an og hvor langt Håndbokens fonds vil kunne rekke. Men la oss holde det hele på et saklig nivå.

Redaksjonskomitéen og Forbundsstyret har nå tatt den beslutning *at man skal forsøke å utgi Håndboken i hefter*, slik som særtrykket av «Norge nr. 1», og at heftene siden kan bindes inn som opprinnelig bestemt. *Den første oppgave blir trykningen av skillingsutgavene* fra 1856 til 1875. Den neste antagelig 21 mm.-utgaven. Dernest muligens portomerkene eller utgavene etter 1910, eller kanskje skravert posthorn eller 20 mm.-utgaven sannsynligvis i forbindelse med antiqua-utgavene, og tilslutt tjenestefrimerkene og provisorier. Dertil kommer det lange innledningsavsnitt, historikk, tabeller, litteraturhenvisninger etc. etc., etter den planløsning som er utsendt tidligere.

Vi håper at vi på denne måte skal «få liv i» Håndboken igjen, og at arbeidet møtes med initiativ, lojalitet og tillit fra såvel redaksjonskomitéens medarbeidere, som av Forbundets tillitsmenn og de andre norske filatelister, men alt avhenger av arbeidsfred og økonomisk evne.

Lover, statutter og regler.

Forbundsstyret vil i nær fremtid samle alle disse ting i et hefte og sende det rundt til alle klubber og tillitsmenn. Heftet vil gi en samlet oversikt over: Forbundets lover, statutter for tidsskriftet, Forbundets orden

og dennes innehavere, Ekspertutvalget og utnevnte eksperter, regler for verdsettelse av avdøde medlemmers samlinger, regler for svarteliste og tidsskriftets hederstegn og dets innehavere samt for diverse fonds etc., alt å jour-ført pr. nyttår 1957. Om mulig vil også bli medtatt en liste over de tilsluttede klubber og disses representanter i innværende 3-årsperiode, og muligens en oversikt over Forbundets styremedlemmer gjennom 25 år.

Anbudssauksjon.

Forbundsstyret har også planer om å sette i gang større anbudssauksjoner og innbydelser vil da bli utsendt sammen med mønster av utenlandske anbudssauksjoner, men første betingelse er at det kan være mulig å skaffe hjelp til dette krevende arbeid. Nærmere meddelelser vil eventuelt bli utsendt.

Norgesalbum.

Det har på forskjellige hold lenge vært diskutert muligheten av å få utgitt et Norgesalbum, men store vanskeligheter har stadig meldt seg. Det går an å skaffe god kartong, men langt vanskeligere er det å få laget en god perm. Tanken er å lage a) Album med «Norgeskatalogen»s hovednummer, b) Album med hovednummer, plater og farger, og c) Album med hovednummer, plater, farger, typer og varianter. Dessuten skulle løse, blanke blad kunne rekvireres for oppsetting av blokker eller brev.

Hele idéen er imidlertid på langt nær gjennomarbeidet, og det vil ta lang tid å bringe den til utførelse, men Forbundsstyret er takknemlig for å motta nye impulser, slik at resultatet kan bli best mulig.

Det vil bli helt nødvendig å ordne trykningen på subskripsjonsbasis, da utgivelsen vil kreve stor kapital. Prøveblad for de 3 kategorier vil eventuelt bli utsendt gjennom de større skandinaviske tidsskrifter, og det vil da bli redegjort for den samlede plan med anslagsvise oppgaver over priser og leveringstid.

Forbundsstyret håper gjennom dette inserat å ha gitt en orientering til Forbunds-

Redaksjonens adresse:

Postboks 875 — Oslo.

klubbene om de planer og den fremgangsmåte som man vil forsøke å gjennomføre, og er takknemlig for klubbers eller representanters direkte meddelelser og eventuelle andre idéer.

Med filatelistisk hilsen
Oslo i november 1956.
Styret i
Norsk Filatelistforbund.
Arnstein Berntsen.
President.

USA-førstedagsbrev.

I USA er interessen for førstedagsbrev enorm som kjent. Det amerikanske postvesen har da også tatt konsekvensen herav og betjener sine kunder filatelistene med førstedagsbrev hver gang en ny utgave ser dagens lys. Nå har US vært temmelig flink til å gi ut merker i dette året, hittil 17 forskj. verdier og et souvenir ark foruten luftpostkonvolutter og brevkort. Man skulle tro at slike mengder ville frata de fleste lysten til å fortsette med å samle på disse førstedagsbrevene, men det ser ikke slik ut. Til bekreftelse herpå gjengis nedenfor en oversikt over salget av førstedagsbrev i tia januar-august d. å. hentet fra kollega Scott's Monthly Journal, septemhernummeret:

Jan. 10., Woodrow Wilson, 7 c:	200.111 stk.
Jan. 17., Benjamin Franklin, 3 c:	351.260 »
Feb. 22., Mount Vernon, 1½ c:	270.109 »
Mars 21., Alexander Hamilton \$ 5:	34.272 »
April 5., Booker T. Washingt. 3 c:	272.659 »
April 13., Monticello 20 c:	147.860 »
April 28., Fipex souvenirark 11 c:	429.327 »
April 30., Fipex 3 c:	526.090 »
Mai 2., Fipex luftpostkonvolutt 6 c:	363.239 »
Mai 4., Fipex brevkort 2 c:	537.474 »
Mai 5., Wildlife Conservation 3 c:	292.121 »
Juni 14., Alamo 9 c:	207.086 »
Juni 22., Wildlife Conservation 3 c:	294.231 »
Juni 27., Pure Food and Drug Laws 3 c:	411.761 »
Juli 4., Independence Hall 10 c:	220.930 »
Aug. 5., Wheatland 3 c:	340.142 »

Tallene er imponerende.

Red.

14 land på 7 uker.

Mr. Arthur Korzyn (i fa. American Eastern Stamp Co) skal foreta en innkjøps-forretningsreise rundt hele jorden. Turen er planlagt slik: Melbourne (under de olympiske leker), Sidney, Manila, Hong Kong, Bangkok, Calcutta, Bombay, Tel Aviv, Jerusalem (i Julen), Istanbul,

Athen, Roma, Wien, München, Frankfurt, Paris, Amsterdam og London.

Litt av en tur «bare» for å forsøke å få kjøpt litt frimerker!

(Philatelic Trader).

Norske sjeldenheter under hammeren.

På auksjon i Bruxelles 3. okt. d. å. (fa. Willy Balasse) var flere bedre norske objekter under hammeren. Det mest bemerkelsesverdige objekt var en 6-blokk med tre-strip av nr. 1, brukt. (Stemplet 76). Blokken med vedhengende 3 strip, var meget pen med brede marger. Blokken ble betegnet som UNIQUE, hvilket den vel også må sies å være. Objektet stammer fra felt C og består av C 5 til og med C 10 (øverste rad) foruten av C 18 til og med C 20 (nederste rad). Herr minister J. Finne-Grønn har elskverdiggst meddelt oss at blokken ble solgt til en belgisk samler for belg. frc. 72 000 (+ 15 % gebyr) «etter hård kamp med andre.» (En belgisk franc = 14.5 øre).

Som en kuriositet må nevnes i samme forbindelse at det på Edgar Mohrmanns auksjon 17. og 18. okt. d. å. ikke fantes et eneste norsk objekt som var litt «utenom det vanlige».

Red.

Bornholmske poststempler.

Danske poststempler er et interessant område som mange samlere har hatt stor glede av i sin samleretid. En av de beste kjennere, om ikke den fremste, er den engelske Danmark-spesialist, president i Scandinavian Collectors Group, London, hr. Roland King-Farlow, som i årenes løp elskverdiggst har stilt sine kunnskaper, evner og sin dyrebare tid til rådighet for dansk og norsk filateli ved bl. a. verdifulle oversettelser.

I dag foreligger «Bornholmske Poststempler» — det er et hefte på 14 sider med illustrasjoner og data. Det er: Stumt, nummer, antiquas, Lapidar (enrings blokkbokstaverstempler) Bro-type stempler, stjernestempler, utslepne sådanne, posthorntyper, skipspoststempler, bureaustempler og privat.

De eldste postekspedisjoner på Bornholm er Nexø (halvoffisielt) fra 1828 og Hasle 1933. Studiearbeidet synes å være helt ferdig komplett, men forfatteren ber om opp-

lysninger fra andre samlere, noe som nok blir vanskelig for oss andre å gi hr. King-Farlow, idet det synes som om han har henvendt seg til alle og allesteder.

Dette arbeid er bygget på et stort anlagt studie av den i 1952 avdøde samler Nils Hauberg, K.P.K., hvilket nå hr. King-Farlow har gjort ferdig på en så utmerket og detaljert måte. Etter anmelderens mening er det mønster over en ønske stempelstudie. Alle samlere av Danmarks mange interessante stempler er d'hr. Hauberg og King-Farlow megen takk skyldig. Vi sender forfatteren vår beste kompliment.

Forhåpentlig kan vi se fram til flere stempel-studier av hr. King-Farlow over de danske øyer og Jyllands postkontorer, men det er nok et mange-års flittig arbeid.

A. O.

Heder til norsk filatelist.

Bildet nedenfor, først offentliggjort i det amerikanske tidsskrift «Stamp», gjengir som man vil se et diplom hvorav det fremgår at herr Abraham Odfjell, Bergen, er innvotert som første medlem av «The Hall of Fame of Distinguished Philatelists of Mexican Philately».

Det er Elmhurst filatelistforening, Elmhurst, Ill., som har Meksikos frimerker som

sitt spesielle samlerområde, som har foretatt valget og i samme anledning tildelt herr O. det avbildede diplom. I samme forbindelse vil det kanskje interessere leserne å få vite at herr O.'s siste bidrag til meksikansk filateli er «The Postal Districts of Mexico» With Related Geographical, Statistical, and Historical Information of the various Districts. Part I.

Boken som er et ypperlig oppslagsverk er trykt på engelsk i bare 200 eksemplarer. (Pris \$ 5.00).

Vi gratulerer herr Odfjell på det hjerteligste med utmerkelsen og boken.

Red.

Barnas frimerke.

Et spesielt «barnas merke» i verdien 3 c ble utgitt i november d. å. «Det vil være et symbol for alle de amerikanere som brennende håper på verdensfred i årene fremover foruten å understreke den kjennsgjerning at våre barn av i dag er verdens håp av i morgen.» sa generalpostmester Arthur E. Summerfield ved anledningen.

Merket bærer bl. a. følgende tekst:

«Friendship — The Key to World Peace.»

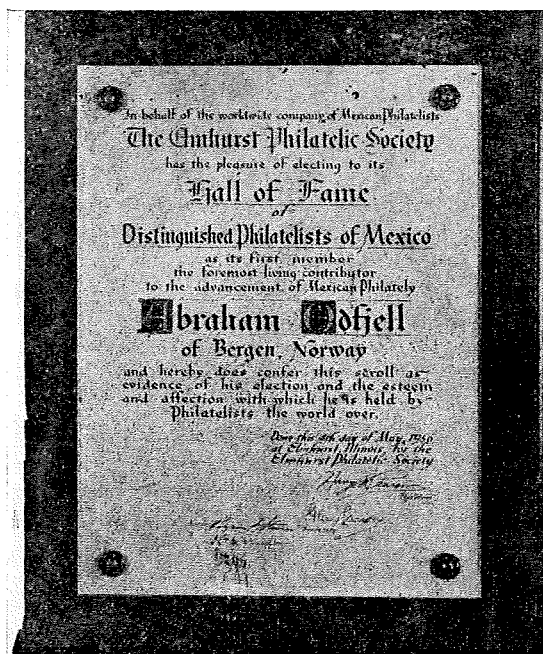
Det vinnende utkast er forarbeidet av Ronald Dias, 19, en tidligere elev ved Roosevelt High School, Honolulu, Hawaii. Nåværende adresse 3401 West Olive Avenue, Burbank, California. Den ledende kraft bak utgivelsen av et «barnas merke» har vært lady Hilda Butterfield fra New York City.

Ark à 50 stk. Tagget 11 × 10½. Uten vannmerke. Opplag: 12 000.000. (Mekeel's).

Frimerkets dag ble i Danmark feiret den 14. nov. d. å. med en frimerkeutstilling i Ringsted arrangert av Ringsted og Omegns Filatelistklub.

Forenete Stater.

Fra Washington meddeles: To internasjonale brevkort påtrykt den amerikanske nasjons motto, «In God We Trust» (Vi stoler på Gud) ble for første gang utgitt av The U.S. Post Office Department i november i år. Det ene er et 4 c. kort som vil bringe et budskap til alle deler av verden. Det andre er et internasjonalt svar — brevkort til 8 c hvis mottaker kan sende svarkortet tilbake til USA fra et hvilken som helst sted på jorden uten å betale en øre i porto. De påtrykte frimerker vil ha de samme motiv som de nå kurserende 3 og 8 c., nemlig, The Statue of Liberty (Frihetsstatuen). Red.

Photograph of scroll electing Abraham Odfjell, of Bergen, Norway, as first member of the Hall of Fame of Distinguished Philatelists of Mexican Philately. The award was made by the Elmhurst Philatelic Society, Elmhurst, Ill., which group collects the stamps of Mexico as a club project. The Society meets twice a month at members' homes from September to June, and issues a quarterly "Mexicana" which contains original research material on the stamps of Mexico.

Jubileer.

Jubileumsutstillingen «POSTEN» fant sted etter programmet i tiden 15.—18. nov. 1956 i København.

Utstillingen ble arrangert i GRUNDT-VIGS HUS i anledning av 150 års jubileet for «fodpostens» opprettelse.

Utstillingen som var viet stor oppmerksomhet, omfattet ca. 4800 plansjer med til sammen ca. 65 000 frimerker. Det var handlerstands, postkontor, omvisninger og foredrag m. m. Til utstillingen var det (naturligvis) forarbeidet en spesialkonvolutt med motiv «fodposten» anno 1806 og et «moderne» postbud foruten et særstempel. En egen katalog med interessante artikler av bl. a. grosserer GEORGES MADELUNG, (Katalogisering av OLYMPIADE-frimerkene) og blankettforvalter E. TH. BIØRN (fodpostens historie) manglet selvsagt ikke. Katalogen kostet kr. 1.50 og var samtidig loddnummer.

De deltagende samlinger besto av innbudte samlinger og samlinger fra Samarbeidende Frimærkeforeninger.

De innbudte samlingene var slike som på de siste års store internasjonale frimerkeutstillinger hadde oppnådd høyeste utmerkelser. Blant disse var således grosserer Axel Hermes samling av 300 fodpostbrev med alle de forskjellige stempler som ble anvendt av Københavns Fodpost like fra opprettelsen i 1806 til nedleggelsen i 1876. Det var adgang til for skolebarn under ledelse av en lærer å bese utstillingen den 16. og 17. nov. i tiden 1000—1200 mot en entré av 35 øre pr. elev.

«Frimærkesamleren» fra hvem vi har ovenstående opplysninger opplyser ellers i forbindelse med jubileumsutstillingen at FAKSE BRYGGERI i FAKSE, som en festlig opptakt til jubileet og utstillingen, brakte i handelen et jubileumsbrygg (øl) til ære for «de røde postbude» og «til gagn for utstillingen og dens arrangører». Brygget ble forhandlet under navnet «POSTEN» og var et «luksusøl» av skatteklasser A med «eksport-pilsnerens styrke». Flaskene var ellers lett kjennelige på den «festlige etiket, der som motiv har fodposten anno 1806 og det moderne røde postbud». Vår kjære kollega opplyser til slutt hva denne etiketten angår følgende: «Endnu før dette brygg kom i handelen har det været omfattet med så stor interesse, at der af samlere er afgivet høje bud for et enkelt eksemplar af den farvestrålende etiket med tilhørende «hals-

bånd», idet man også indenfor denne gren af samlermanien skelner mellem brugte og ubrugte eksemplarer».

Vel, vel, men «vannmerke» kan det naturligvis aldri bli tale om å finne på disse! Det står da bare igjen å vente på melding om hvor lenge det gikk før den første oppdaget dobbelt- og omvendt trykk!

Ja, hva kan ikke denne hobbyen vår avstedkomme? En gang krig — en annen gang øl — hva blir det neste? *Red.*

Drammens Filatelist Klubs junioravdeling feiret 12. september d. å. 15-års jubileum.

Seniorene, som er «dobbelte så gamle», feiret sitt 30-års jubileum den 10. nov. d. å. på Central Hotell. Og menyen for dagen, middag (3 retter) med vin og øl samt kaffe og kaker kostet bare kr. 15.00!! (Ingen trykkfeil). Drammen må for tiden være den billigste by å spise jubileumsmiddager i såvidt vi skjønner.

Nr. 3 i rekken av jubilantene var Oslo Filatelistklubb som feiret sitt 70-års jubileum lørdag den 8. des. d. å. i Ingeniørenes Hus, Oslo. Til sammenlikning kan nevnes at aftenens soupé samt kaffe avec (med ordenspromosjon i Det gyldne Posthorn samt dans etterpå) kostet den nette sum av kr. 40.— for de «sterke» — og kr. 30.— for de «svake» filatelister.

4. mann av jubilantene var Bergens Filatelist Klubb som feiret sin 45-årige beståen med en vellykket fest i Håndverks- og Industriforeningens festlokaler i Bergen, tirsdag den 11. des. d. å. Vi gratulerer.

Til slutt henleder vi oppmerksomheten på at Kristiansand Filatelistklubb til neste år vil feire 25-års jubileum. Forberedelsene er allerede i god gjenge med bl. a. et jubileumslotteri med mange og gode gevinster som omfatter bl. a. et mokkasett til 6 personer (17 deler) — kaffetrakter og en 4-blokk ubrukt av Norge nr. 149 (N.K.) — (35 øre løve, olivenbrun). Og loddene koster bare 1 — en — krone pr. stk.

Vi ønsker lykke til med tiltaket og håper resultatet vil overtreffe de forventninger festkomitéen har satt seg. Og hvem vil vel ikke (mer enn gjerne) ha et mokkasett og/eller den nevnte 4-blokk for en krone eller to? Dessuten: Et sett Nordkap I, ubrukt (Kat. kr. 33.80) utloddet blant dem som innen trekningen kjøper for minst kr. 10.— i lodder! opplyser festkomitéen.

Bestillinger skjer til:

Herr ODD KNUDSEN, STEINKLEIVA 4,
KRISTIANSAND S. *Red.*

nyheter

Skandinavia:

FINNLAND

26. nov. d. å. kom årets Røde Kors merker. Serien består av 4 verdier, nemlig:

5 + 1 m grå-grønn, representant for bondestanden (Pekka Aulin), 10 + 2 m brun, representant for borgerstanden (Leonard von Pfaler). 20 + 3 m karminrød, representant for presten (erkebiskop Gustaf Johansson) og 30 + 5 m blå, representant for adelsstanden (lantmarskalken Viktor Magnus von Born).

Gravører er h. h. vis R. Achren, S. Rønnberg, E. Paakkari og B. Ekholm.

De to laveste verdier er trykt i et opplag av 500 000 eks., de to høyeste i 400 000 eks. hver. (Post- og Telegrafstyrelsen).

SVERIGE:

1. des. d. å. ble det i anledning av de svenske jernbaners 100-års jubileum utgitt en minneserie på 3 verdier, nemlig:

10 ø. grønn (anleggsarbeidere)
25 ø. blå (Sveriges første lokomotiv)
40 ø. oransje (moderne ekspress tog)

10 og 25 ø. foreligger både i ruller og hefter. 40 ø. i ruller. Utkast ved MARK SYLVAN.

BRITISH EMPIRE

Ascension:

19. nov. d. å. forelå den nye, endelige serie til salgs. Den nåværende utgave ble inndradd pr. 17. nov. Den nye serie består av følgende verdier:

½ d, 1½ d, 2 d, 2½ d, 3 d, 4 d, 6 d, 7 d, 1/—, 2/6, 5/— og 10/— Ark à 60.

CANADA

9. okt. d. å. ble det gitt ut et merke i verdien 5 c. rød og svart, det såkalte «Fire Prevention stamp.» Teksten: Unngå brann er både på engelsk og fransk.

I 1957 vil Speiderbevegelsen feire sitt 50 års jubileum. Begivenheten vil sikkert utløse et skred av minnermerker verden over. Mer enn 30 land har hittil gitt ut «speidermerker». 50 års jubileet faller ellers sammen med 100 års dagen for stifteren, Baden Powells, fødselsdag. Jubileene vil bli feiret med et internasjonalt speidermøte i England.

«Speidermerker» er som kjent et yndet felt for tema- eller motivsammlere. I 1949 ble det gitt ut en bok med tittelen «Boy Scout Stamps of the World.» Denne ble årsaken til stiftelsen av the «Scouts on Stamps Society» i 1950. I dag teller foreningen over 500 medlemmer i 28 forskjellige land. (Kontingent \$ 2.50 pr. år).

(Harry D. Thorsen jr.)

Virgin Islands:

Den nye endelige serie forelå til salgs 1. nov. d. å. Serien består av følgende verdier: ½, 1, 2, 3, 4, 5, 8, 12, 24 og 60 cents samt \$ 1.20, 2.40 og 4.80.

Ark à 50. Vekslingkurs: \$ 1 = 4/2.

Europa.

HOLLAND

12. nov. d. å. forelå årets barnehjelpsserie. Verdien er:

2 + 3 cents brungrå, portrett av en gutt (1531) av Jan van Scorel (1495—1565).

5 + 3 cents olivengrønn, portrett av en gutt (1563) malerens navn kan ikke fastslås med sikkerhet.

7 + 5 cents brun-rød, portrett av en pike (1563) malerens navn kan ikke fastslås med sikkerhet.

10 + 5 cents rød, portrett av en pike (1590), ukjent maler.

25 + 8 cents blå, portrett av Eechie Pieters (1592), ukjent maler.

Merkene er til salgs til 11. jan. 1957 med frankeringsgyldighet til 1. jan. 1958.

Ark à 100. Uten vannmerke. Tagget $12\frac{1}{2} \times 12$. Trykt hos Messrs Joh. Enschede en Zonen, Grafische Inrichting N. V. Haarlem.

POLEN

23. okt. d. å. ble det utgitt et minnemerke i verdien 1.55 Zl. sort-brun i anledning av the «International Campaign for Museums.»

Det er planlagt en serie på 3 verdier, nemlig 40 gr., 60 gr. og 1.55 Zl.

1.55 Zl.s motiv er gjengivelse av Leonardo Da Vincis bilde: «Damen med væselen».

Et minneark er utgitt i anledning «Frimerkets dag.»

Motiv: Bilder av Chopin og List.

PORTUGAL:

28. okt. d. å. ble det i anledning av de portugisiske jernbaners 100-års jubileum utgitt en minneserie på 4 merker, nemlig: 1 esc. grønn (7 000 000) — 1.50 esc. blå/turkis (1 000 000) — 2 esc. brun og grå (1 000 000) og 2.50 esc. brunfiolett (1 000 000). Format 31.5 x 25.5 mm. Tagget: 13.

SCHWEIZ

22. okt. d. å. forelå følgende nye tjenestemerker for internasjonale organisasjoner:

a. Det internasjonale arbeidsbyrå 5 rap. grå, 10 rap. grønn og 40 rap. purpur. 20 rap. rød, 60 rap. brun og 2 frc. purpur. Gravør: Karl Albrecht Bickel jun., Walenstadtberg.

b. Den meteorologiske verdensorganisasjon (OMM) i Genf:

5 rap. grå, 10 rap. grønn og 40 rap. blå. 20 rap. rød, 60 rap. brun og 2 frc. purpur.

Merkene er til salgs ved: Wertzeichenverkaufsstelle PTT (Post- Telephon und Telegraph), Bollwerk 8, Bern. 1 schw. frc. = kr. 1.64.

SPANIA:

I anledning av den første, flytende industri-utstilling som er sendt til Central- og Sydamerika (ombord i S/S «CUIDAD de TOLEDO») er det i propagandaøyemed utgitt et frimerke i verdien 3 p. (blå).

Fotogravyre. Uten vannmerke. Tagget: $12\frac{1}{2} \times 13$.

TYSKLAND (øst).

Leipzig høstmesse: 1. sept. d. å.: 10 Pfg. grønn, Plauener kniplinger, og 20 Pfg. rosa-rød, seilbåt.

Til inntekt for gjenoppbygningen av nasjonale minnesmerker i Buchenwald, Ravensbrück og Sachsenhausen forelå 8. sept. d. å. et merke i verdien 20 + 80 Pfg. teglstensrød, minnesmerket i Buchenwald.

(Utgave i strid med FIP's bestemmelser. Tillegget 400 % av frankeringsverdien).

28. nov. d. å. ble det utgitt en propaganda-serie for Berlins dyrepark. Serien består av:

5 Pf. mørk-grå — elefanter, 10 Pf. grønn — flamingos, 15 Pf. rødfiolett — nesehorn, 20 Pf. rød — gemser, 25 Pf. brun — bisonokse, 30 Pf. oliv — isbjørn.

TYRKIA

I anledning av 750 års dagen for grunnleggelsen av den medisinske lære- og helseanstalt ved KAYSERI, ble det 1. nov. d. å. utgitt et minnesmerke i verdien 60 kurus gul og fiolett.

Opplag: 500 000 stk. i ark à 50. Format: 26 x 41 mm.

Denne anstalt som besto av 2 bygninger av hvilke den ene tjente som sykehus og den andre som medisinsk læreanstalt, ble bygget i året 1206. Dette skjedde etter prinsesse Gevher Nesibe Hatuns siste vilje. Hun var datter til den seldschukiske keiser Kilic Aslan II. Anlegget ble bygget under keiser Giyasettin Keyhusrev. Anstalten som også ble kalt Giyasiye, Cifteler eller Cifte Medrese, er det første medisinske institut som tyrkerne anla i Anatolien.

UNGARN:

I anledning av «bergmannens dag» ble det 2. sept. d. å. utgitt et merke i verdien 1 ft. mørk-blå.

ØSTERRIKE

28. nov. d. å. forelå for «førstedagsavstempeling et spesialmerke i verdien 1 S. sinober, i anledning feiringen av «frimerkets dag».

Frankeringsgyldighet fra og med 1. des. 1956.

Tillegg: 25 gr. Billedstørrelse: 25.8×34.5 mm. Papir: Alminnelig frimerkepapir med riflet gummiering. Tagging: Kamtagging $14\frac{1}{4} \times 13\frac{3}{4}$. Opplag: 640.000 stk. i ark à 50. Utkast ved prof. Wilhelm Dachaner. Gravør: Georg Wimmer. Trykt i Österreichische Staatsdruckerei.

FORENTE NASJONER

U.N. post administrasjon har bekjentgjort at 2 c. av den regulære serie, opprinnelig gitt ut 16. nov. 1951, er trykt opp igjen for annen gang i et antall av 500 000 stk. Forskjell fra «originalen» er at arkene er uten kontrollnummer.

9. des. d. å. ble det utgitt 2 merker 3 og 8 c, i anledning av Menneskerettighetenes dag.

The Philatelic Foundation of New Yorks ekspertkomité, har nettopp utstedt sitt 7.000 sertifikat. Objektet var en ubrukt hjørneblokk på 4 av 60 cents svart, 1927, Newfoundland, «de Pinedo», som ble ærklært «for ekte i alle deler at være.» (Philatelic Trader).

ISRAEL

Vi bringer her avbildning av det i nr. 10 annonserte luftpostmerke i verdien 750 pruta.

USA:

9. nov. d. å. kom den tredje verdi i den annonserte «Wild-Life» serie. Merkets motiv er laks som forserer et stryk. Verdien er 3 c og farven grønn. Uten vannmerke. Tagget 11 × 10½. Ark à 50. Opplag: 120 000.000.

Av 3 c Labor Day som utkom 3. sept. d. å., første dag i Camden, N. J., ble det stemplet på førstedagsbrev 338.450 stk, 740.151 stk. ble solgt på utgivelsesdagen. (Verdi \$ 22.204.53 eller ca. n. kr. 155.000.00.)

(Stamps).

T. A. A. F. (Terres australes et antarctiques françaises) utga en serie merker 18/4-56.

50 c. sort og blå. Pingviner i Crozet-arkipelet.

1 F. gråblå, blå og oransje. Pingviner i Crozet-arkipelet.

Macao.

Ca. 1/3 kom 6 verdier av samme type: Kart over kolonien med byen Macao og øyene Taipa og Coloane. Heliogravyr ved Enschedé i Haarlem.

1	avo	perlegrå	(15 mill.)
3	»	blågrå	(10 »)
5	»	rødlig grå	(9 »)
10	»	kremgul	(9 »)
30	»	himmelblå	(8 »)
40	»	lys grønn	(4 »)
90	»	grå	(2 »)
1	pataca.	grå	(2 »)

5 » lysblå og mørkblå. Sel og havn på øya Ny-Amsterdam.

8 » gråblå og mørkbrun. Sel og havn på øya Ny-Amsterdam.

10 » mørkblå. Sjøelefant i Kerguelen-arkipelet.

15 » mørk fiolett og blåsort. Sjøelefant i Kerguelen-arkipelet.

KATALOGER

Michel Briefmarken Katalog Europa. Verlag des Schwaneberger Album, Eugen Berlin, München. 15 × 21 cm. 1585 sider.

Punktlig til sesongens begynnelse foreligger igjen Michelkatalogen. Var den i fjor grå og elegant er den i år sort og sober. Men innbindingen er den samme solide, papiret er utmerket, den typografiske oppstilling likeså, og dette i forbindelse med formatet gjør at det er en bok som er behagelig å ha i hånden og som er lett å arbeide med.

En økning på 52 sider fra i fjor gjenspeiler den stadig økende frimerkeflom — en flom som det dessverre ikke ser ut til å være noesomhelst håp om å stoppe. Prisene er jevnt stigende, for enkelte områder er prisstigningen endog meget betydelig, som f. eks. Saar, Vest-Berlin og Vatikanstaten.

Det er hyggelig å kunne konstatere at alle de småfeil jeg pekte på i anmeldelsen av fjorårets katalog i år er omsorgsfullt rettet.

Med sin nye utgave forsvaret Michel med glans sitt tilnavn av «Filatelistens bibel». Den er uunnværlig for samlere av det europeiske område .

st...

Catalogue de Timbres-Poste Yvert & Tellier. Forlag: Yvert & Tellier, Amiens. Format: 13 × 21 cm.

I. Frankrike, Andorra, Monaco, Sarre. Den franske union. 384 sider. Pris f. frc. 240.— + porto.

II. Europa. 862 sider. Pris f. frc. 945.— + porto.

III. Afrika, Amerika, Asia, Australia. 1230 sider. Pris: f. frc. 1315.—

En ytterligere bekreftelse på det faste internasjonale frimerkemarked finner en ved å se de prisøkninger som er foretatt i 1957-utgaven av Yvert katalogen. Noteringen for franske francs har vært uforandret hele det siste år og de foretatte forandringer skyldes derfor ikke en synkende pengeverdi.

En rekke forbedringer er foretatt i denne nye utgave, bl. a. er seriepriser nå gjennomført for alle 3 bind. Dette vil i høy grad lette bruken av katalogen for alle som har med takster å gjøre.

Jeg uttrykte i fjor min forbauselse over å finne «Norwex» blokken i det første pristillegg til Yvert og ble ytterligere forbauset over i år å finne den i selve katalogen. Jeg skrev derfor til Yvert og forklarte denne blokks status og av det svar jeg har mottatt fra M. Ladislas Varga å dømme vil den neste år bli utelatt. Stic transit —

st.

Catalogue illustré «Prinet», 1957, 31. utgave, pris 20 belg. frc., utgiver Van Bierbeek, 4, Rue de la Madeleine, Bruxelles. Format 13,5 x 17,5 cm., er en hendig og god spesialkatalog over Belgien's frimerker.

Katalogen er på 84 sider og trykt på godt, hvitt papir. Rikt illustrert. Prisene oppgis å svare til dagens markedspriser på belgiske merker. Disse er angitt for ubrukte og brukte enkeltteksemplarer og er netto i belgiske frcs.

Katalogen som virker meget oversiktlig har følgende inndeling: Frimerker — Expressmerker — Avismerker — Luftpostmerker — Halvoffisielle luftpostmerker — Erindringsblokker og ark — Tête-bêche merker — Telegrafmerker — Frimerker med reklameanhang — Tjenestemerker — Portomerker — Telefonmerker — Jernbanemerker — Bagasjemerker — Forhåndsavstemplede merker — Tysk okkupasjon — Eupen & Malmedy — Lokalmerker. Språket er fransk.

Katalogen er meget å anbefale for spesialisamlere Belgien.

Red.

Katalog over Keisedømmet Russland og U. S. S. R. frimerker.

Vi har mottatt opplysning om at Lester S. Glass, 1831 Glenifer str., Philadelphia H1, Pa., har importert noen få eksemplarer av den nye Catalogue Special de Russie & U. S. S. R., redigert av Cercle Philatetique, Paris. Mr. Glass forteller følgende om den:

Den ble utgitt i februar 1956 og er en spesialkatalog over merker fra det russiske keiserdømme og Sovjet. Den er meget detaljert og omfattende, tar med alle kjente varianter, platefeil o.l., og merkene er i de fleste tilfelle priset. Prisene er basert på markedsprisene. Teksten er på fransk.

Den inneholder en god del historisk stoff, og mr. Glass mener den er den beste av alle eksisterende kataloger for spesialisamlere av Russland. Et russisk alfabet er tatt med, likeså et leksikon over russiske ord og uttrykk som forekommer på Sovjets merker.

Den er på 126 sider med 1300 illustrasjoner. Et begrenset antall eksemplarer trykt på krittet papir og nummerert fra 1—100 kan fåes fra mr. Glass.

Catalogs de Selos do Brasil, 14. utg., 1956.

Lommeformat, kartongbind, illustrert, 187 sider. Utgitt av Casa Filatelica Francisco Schiffer, Rua Libero Badero, 443-2 Sao Paulo, Brazil.

Pris Cr \$ 122,00.

En ypperlig spesialkatalog over de brasilianske merkene, trykt på godt papir, illustrert med avbildninger av både vanlige merker og avarter. God fortegnelse over de mange papirvariantene. Mange opplysninger om utgivelsesdatoer, antall opplag og opplagenes størrelse. Anbefales.

Spesialkatalog over gamle «Tyske stater» og Tyskland.

Müller Briefmarken Katalog, 5. utg. Deutschland Spezial-Katalog. Shirtingbind, illustrert, 470 sider. Redigert av J. Müller og utgitt av Lindemann & Lüdecke, Berlin-West SO 36.

En høylylig spesialisert katalog over gamle tyske småstater og Tyskland som keiserrike, republikk, Reich, kolonier og okupasjonsmerker. Det er atskillige tusen illustrasjoner og tegninger. Vanlige frimerker, luftpost og halvoffisielle merker er ført opp sammen, men offisielle merker er skilt ut. Katalogen er delt i to; den første delen omfatter merker fram til 1945 (unntatt fangeleir«-merker) og del 2 omfatter senere merker.

Særlig bemerkelsesverdig er behandlingen av de lite kjente «Feld und Inselfpost»-merker, den omfattende listen over «Legion»-merker, spion- og propaganda-merker og framfor alt behandlingen av merker eller «etiketter» utgitt i fangeleirer, konsentrasjonsleirer og merker for «displaced persons». Den delen som tar for seg lokalutgavene under den annen verdenskrig er likeledes meget god, og om lag 50 sider er opptatt bare med disse utgavene alene. Farge- og trykkvarianter er for alle utgavers vedkommende behandlet med velkjent og typisk tysk grundighet.

Katalogen er selvsagt skrevet på tysk, men endel vanskelige uttrykk blir forklart i en liten ordliste med forkortinger og med deres tilsvarende engelske, franske og italienske uttrykk. De gode sider ved denne katalogen er slik at jeg må sterkt anbefale den til alle spesialsamlere av Tyskland.

Frankrike.

40 c. oransje ble utgitt 3. febr. 1850. Det skulle anvendes på rekommanderte brev 7.5—15 gr, men er funnet på mange brev til utlandet.

Tidlig trykning lar seg forholdsvis lett skille ut med fint, klart trykk og flott farve som beste kjennetegn. De er dertil avstemplet med «grille». Denne gikk ut i slutten av 1851.

Det eksisterer ingen «tête-bêche» — unntagen som forfalskning. I min samling har jeg en falsk 6-blokk med «tête-bêche». Opplag: 4 198 200 stk. og bare en plate ble brukt under trykningen. 40 c. har den mest kjente variant: «Det vide 4-tall» (retusjert 4).

Under fabrikkasjonen av platen ble ved en feil 2 klisjeer av de små tall nede forbyttet med 20 tall. Merkene er merke nr. 146 og 147 i høyre ark. Feilen ble ikke oppdaget før den ferdige klisje forelå. Det var da umulig å bytte disse to 20-tall ut med de rette 40-tall da jo platen var et stykke. Det ble derfor nødvendig å oppgrave 4-tallet for hånd.

Det oppgraverte 4-tall har meget lenger vannrett strek enn originalen. Selv har jeg et eksemplar hvor man bl. a. nokså tydelig kan se spor av «2-tallet i bakgrunnen.»

Det er også et annet kjennetegn på denne platefeil, nemlig: Skyggelinjer i munnviken.

Av farver er det en del, varierende fra lys oransje til rød-oransje i mange nyanser.

Man kan ellers foruten det oppgraverte 4-tall også finne andre platefeil som: Manglende rammelinjer, åpne hjørner og flekker.

40 c. oransje er også kjent brukt i Algerie. 15 c. grønn

ble utgitt 23. juli 1850 for å dekke foreslåtte nye portosatser. Det ble hovedsakelig benyttet for lokalpost innen Paris. Merket er aldri brukt utenfor Frankrike.

1. juli 1853 ble portoen endret igjen. 15 c. ble det ingen bruk for og derfor inndradd.

3.3 millioner ble utgitt.

Vanligvis finner man 15 c. i en av de tydelige grønnfarver:

Grønn

« mørk og grønn meget mørk.

Den siste farve er den beste.

Det er kjent et eneste eksemplar «tête-bêche» av 15 c. og den er ødelagt. Den forekommer i et loddrett par på konvolutt til New Orleans.

Par og striper er sjeldne. De ble jo vanligvis bare brukt innenfor Paris hvor taksten var 15 c., og dermed er alle eventuelle «tête-bêcher» blitt skilt fra hverandre.

De gode ting skifter jo eier i blant. Jeg har notert meg forskjellige ting fra de store auksjoner. Det kan være interessant med prisene, men man får jo også ved studier av kataloger rede på hva der fins av feil — store ting osv.

La oss ta 20 c. svart av 1849-utgaven: «Abklatsch» eller trykk på baksiden, betalt med frc. 1500 i 1953.

Brevstykke stemplet 2. jan. 1849 i Alais betalt med frc. 6000.—. Brevstykke (lite), papiret defekt, avstemplet 2. jan. 1849, Assemble Nationale Portes, frc. 12 500
Brev avstemplet 4. jan. 1849 » 2 500
» » 5. » 1849 » 2 500

Merke	»	5.	»	1849	»	
				Bastia	»	7 000
Brevstykke, Paris	7. jan. 1849	»				4 500
Brevstykke, Paris	7. » 1849	»				4 500
Merke, Le Cateau	7. » 1849	»				3 500
» lite datostpl.	9. » 1849	»				2 500
Brev, Souillac. avst.	9. » 1849	»				2 000
Merke, Paris Rosett med 5 blad	»					30 000
» ny grille i rødt		»				20 000
» Paris-stjernen, sort	...	»				8 000
» små tall, sort		»				6 000
» ny papirfold		»				2 500
» rødt datost. 2. jan. 1849	»					15 000
» nytrykk		»				3 000
» ubrukt 4-blokk		»				30 000
» «tête-bêche» i ubr. 4-bl.	»					150 000
» 5-strip, stemplet		»				30 000

F. C. S.

Kunnia sille jolle se kuuluu.

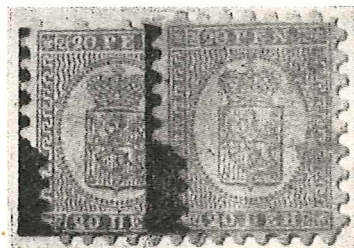
Hedra dem som hedras bør.

HFF:n vuoden 1953 juhlaulkaisun 38: nella sivulla esiintoi allekirjoittanut epäilevän kantansa sen väitteen suhteen, että lävistettäessä olisi useita arkkeja asetettu päällekkäin. Myös ev.luutn. Jarl Pettersson on maininnut tavanneensa leimamerkkejä, jotka hyvin todennäköisesti olivat samanaikaisesti lävistettyjä. Allekirjoittaneen epäily perustui pääasiallisesti siihen, että käytännöllisesti katsoen on ollut mahdoton löytää sellaisia merkkejä — varsinkin vuodelta 1874 — joiden lävistys on moitteeton. Käsitykseni mukaan pitäisi ainakin päällimmäisen arkin lävistyksen aina olla sekä täydellinen että moitteeton.

Viime aikoina on allekirjoittaneen kuitenkin ollut pakko tunnustaa, että Fabergé ja Pettersson ovat olleet oikeassa. Kaksi porrastaen lävistettyä 20 pennin merkkiä ovat täsmälleen samankaltaiset. Lisäksi ovat ne samalla kuvakkeela painettu, mikä todetaan alemman arvomerkin. E-kirjaimen yläpuolella olevan pisteen avulla. Todiste lienee kiistaton, eikä allekirjoittanut voi muuta kuin samoa, että «kunnia sille jolle se kuuluu».

Skottorp helmikuulla 1956.

G. von Möller.

I Helsingfors Frimärkesamlare Förenings Jubileumsskrift 1953 skrev undertecknad på sidan 38 att han ställde sig skeptisk till teorien att flera ark lades på varandra vid genomstickandet. Även överstelöjtnant Jarl Pettersson upplyste om att han sett stämpelmärken, som utan tvivel blivit genomstunga på samma gång. Författarens misstro grundade sig huvudsakligast på det förhållandet att märken, särskilt av årgången 1874, praktiskt taget äro omöjliga att finna med klanderfritt genomstick. Författaren ansåg att åt minstone det översta arket alltid borde varit fullständigt och felfritt genomstunget.

I dessa senaste dagar har författaren emellertid blivit tvungen erkänna att Fabergé och Pettersson hade rätt. Två trappstegs-genomstunga 20 pen. märken täcka varandra fullständigt. Vidare är det samma kliché. En punkt ovanför nedre valörstrips E visar detta. Beviset torde vara oantastligt och författaren har endast att säga: «Hedra dem, som hedras bør».

Skottorp i Februari 1956.

G. von Möller.

U.S.A.

15 c. luftpost uperf. loddrett.

Den våkne samleren oppdager alltid de varianter som fins i nesten alle frimerke-utgaver. Floyd D. Gibbon, 72 W. Adams street, Værelse 724, Chicago, Ill., oppdaget denne uperf. varianten der den loddrette perforeringen mellom merkene mangler på 15 c luftpost av 1947 (Scott C 35). På denne firerblokken mangler den loddrette perforeringen helt og holdent. Mr. Gibbon skriver at en del av merkene ble ødelagt da filatelistiske analfabeter prøvde å skille dem fra hverandre.

Da han fikk fatt på resten av arket, manglet platenummeret. Scott fører ikke opp dette som uperforert loddrett, da det nok ikke er blitt rapportert. For en del år siden hadde Bureau of Engraving vanskeligheter med perforeringsnålene, og dette merket er muligens blitt laget i den tiden. Mr. Gibbon ville gjerne høre fra andre som har funnet dette 15 c luftpostmerke med manglende loddrett perforering.

Et funn.

Konfødererte stater ti cents Jefferson Davis.

I en gammel herregård langt inne ved foten av Blue Ridge Mountains i Virginia har en stor blokk konfødererte merker sovet en fredfull tornerosesøvn i mange år. Denne vakre blokken består av 22 stk. av de sjeldne Jefferson Davis blå T-E-N C-E-N-T-S, Scott nr. 9.

Blokken er den fjerde største som er kjent og er enestående i sitt slag fordi den har en særlig bred marg til venstre og inneholder en del mindre avsnittinger.

Dette merket som ble utsendt i april 1863 med verdien T-E-N C-E-N-T-S bare i bokstaver, er et av de alminnelige konfødererte merkene som har en historie, og grunnen til at det ble trukket tilbake gjør dette merket til et av de mest interesserte.

I vår høyst ansette general August Dietz' fine arbeide om konfødererte merker, forteller forfatteren en godt bekreftet historie om en overivrig mann i president Davis' følge som gjorde fru Davis oppmerksom på merket og den slående likheten mellom portrettet og president Lincoln. Som en følge av dette ble trykkingen stanset og merket ble trukket tilbake. I mellomtiden var de to ståltrykkmerkene «10 CENTS»

ferdigtrykte, og det at «T-E-N» forsvant, ble ikke lagt merke til.

Denne verdifulle blokken kom nylig Dr. Beavers fra Winchester, Va., i hende. Han er en ivrig samler av konfødererte merker og helsaker.

Den første amerikanske ionosfærepost.

Av Robert Schoendorf.

På et nylig avholdt møte i American Rocket Society ble Harry F. Guggenheim utnevnt til æresmedlem i anerkjennelse av hans lederstilling i luftfartens utvikling. Han nyttet denne anledningen til å forutsi den uunngåelige bruken av raketter i nær framtid over lange distanser til befordring av post og gods.

Det ser ut som at vi nærmer oss slutten på den tiden da de nåværende og bestilte jettfly som skal ta passasjerer i 1959. Deres driftsomkostninger vil forby deres bruk i sammenligning med raketter.

For å illustrere dette, sa mr. Guggenheim: «Hvorfor betale for brennstoff for å transportere hvert pund med post med et fly over en distanse på 5000 miles, når De ved bruk av en rakett bare må betale for brennstoff over en distanse på om lag 90 miles, 60 miles opp til ionosfæren og kanskje 30 miles eller litt mere for å bremse på farten på veien ned igjen? Resten av de 5000 miles kan De seile av sted i ionosfæren uten bruk av brennstoff.»

Som vi nå står ved begynnelsen av denne æra, la oss se tilbake på den tidligere utvikling. Skjønt raketter fantes allerede i det trettende århundre, var det bare liten framgang i utviklingen til helt nylig. Otto Lilienthal nevner i to brev som fins i manuskript, det ene skrevet i 1894 og det andre i 1895 (begge er i forfatterens eie), sine eksperimenter med kruttladninger som drivkraft for sitt fly. Uheldigvis brakte en ulykke denne strålende mannens karriere til en altfor tidlig avslutning.

Senere, omkring 1930, finner vi omkring 2 dusin navn i forskjellige land som eksperimenterte med postraketter, men i alminnelighet ble disse eksperimentene sett på og møtt med skepsis og til og med spott.

Rakettene kom til ære og verdighet under den annen verdenskrig da den tyske V2 ble konstruert og som oppnådde de mest bemerkelsesverdige resultater med omsyn til distanse og høyde. Vår hær innså de

store mulighetene ved disse monstrene — «Romskip» — og da krigen var slutt, ble endel av dem sendt til White Sands Proving Ground, Las Cruces, New Mexico.

Den første avfyringen fant sted i 1946, fulgt av andre i 1947. Etter at en del forbedringer var gjort, ble det mulig å kontrollere raketthanen og rekordhøyder på 140 miles ble nådd. Ved hjelp av kameraer og selv-registrerende instrumenter ble det samlet verdifulle data om forholdene i de øvre luftlagene. For å finne ut den effekten som store høyder har på levende vesener, ble det sendt opp mus.

Det er et lite kjent faktum at på disse eksperimentelle fluktene ble det tatt med uoffisiell post til rommet utenom oss i utkastingsanordningene i raketten. Mens all post i 1946 synes å være gått tapt, ble det funnet to konvolutter som var blitt svidd av varmen fra raketten som ble avfyrt 1. april 1947. De kan således betraktes som den første amerikanske ionosfærepost.

Hver konvolutt bærer offisiell bekreftelse på at den var med på V2 raketten den 1. april 1947, det offisielle to-linjers stempellet for White Sands Proving Ground og to uoffisielle rakett-etiketter overtrykt «V-2 Las Cruces, N. M. 1947». Lignende «Rakettmerker» fins i forbindelse med eksperimentene i 1946.

I «New York Times» for 21. mars 1956 er det en tegning av den banen som vil bli fulgt av Navy Martin Vanguard eksperimentalsprosjekt til som vil anbringe den første «måne» laget av mennesker i dens bane rundt jorden.

Det var den 20. mars at offentligheten fikk den første beskrivelsen av Vanguard-raketten som ventes å ville bli slynget ut i rommet og gi jorden dens første «måne» laget av mennesker. Det er et tynt prosjektil uten vinger og ser ikke noe mer imponerende ut enn et veldig stort geværprosjekt til.

Martin-selskapet sa at «månen» ville være den første rakett med flytende brennstoff som var beregnet på å bli kontrollert uten bruk av vinger.

At vingene mangler gjør det mulig å spare vekt. Jo lettere raketten er i seg selv, jo mere vekt kan det spandes på det viktige utstyret den skal ha med.

Den vingeløse raketten vil bli styrt av kraftstasjonen som vil bli montert i slingrebøyer.

«Månen» vil bli sendt opp som en del av

Sambandsstatenes deltakelse i det geofysiske året 1957—1958. Stedet for utskytingen vil bli Air Force Missile Test Center, Cocoa, Fla.

V-2 var forløperen for denne måneraketten, og den første var nesten ferdigbygd ved krigens slutt i Peanemunde, der raketten ble konstruert.

Da russerne inntok byen, ble alle planer og utstyr sendt østover, og det er av denne grunn at enkelte mennesker tror at russerne fikk en tidlig start i konstruksjoner av disse styrbare prosjektiler.

U.S.A. 5 cents 1856—1861.

av Henry W. Hill.

De tidlige U.S.A. merker er en konstant utfordring til de av våre samlere som har lyst og anlegg til å drive studier, og som et resultat av dette er det blitt offentliggjort en god del vitenskapelig arbeid om de merker som ble utgitt i perioden 1845 til 1861.

Forfatteren fikk stor interesse for 5 cent rødbrun av 1856 og dets følgende nyanser og varianter som kom ut etter oppfinnelsen av perforeringen i 1857. Han begynte å samle en spesialsamling av disse merkene, og som et resultat av hans interesse har han nylig offentliggjort en bok «The United States Five-Cent Stamps of 1856-1861» i 500 eksemplarer. Den er på om lag 80 sider med 103 illustrasjoner som viser enkelte merker, blokker og konvolutter med ordinære merker, varianter og avstemplinger.

Opprinnelig hadde forfatteren tenkt å rekonstruere den platen som de uperforerte merkene stammet fra. Det hadde ikke vært gjort før, men han fikk til så lite at han oppga denne tanken. «Den største vanskeligheten var at det manglet definitive platemerker. Det ble snart klart at opplatingen av disse merkene ville bli uhyre vanskelig, om ikke umulig. Mens visse arkposisjoner var kjente, gjorde en omhyggelig undersøkelse av den største blokken av disse merkene det klart for forfatteren at hans forsøk på opplating av disse merkene ville være håpløs. Jeg er ikke alene om å mene at dette merket ikke kan bli opplattet med de kunnskaper vi har om det i dag og det utstyr og materiale som fins.» Der — nettopp i dette — ligger en ny utfordring som en eller annen før eller senere vil motta.

Imidlertid er boken en ypperlig samling

av data og opplysninger som tidligere har vært offentliggjort om disse merkene i tillegg til det som forfatteren selv har funnet gjennom flere års studier. Jeg beklager at jeg ikke hadde kjennskap til at boken var under arbeid. Avdøde Alfred H. Caspary var kjent som eier av en usedvanlig samling av disse merkene, især i blokker og på brev, og fotografier av Caspary's merker ville ha øket bokens verdi betraktelig. Boet eller Caspary ville ganske sikkert ha imøttekommet en anmodning i forbindelse med et så velfortjent arbeid; men anmodningen kom aldri — en meget beklagelig forsømmelse etter min mening.

De perforerte fem-cent merkene er utførlig behandlet, og blant annet er det en fortegnelse over de forskjellige nyansene i «de tidligste utgavene». 5 cent mursteinrød er datert 6. oktober 1858, men forfatteren viste da ikke at det fins en helsak i Hollowbush-samlingen som viser at et 5 cent mursteinrødt merke ble brukt i New Orleans den 6. april 1858, seks måneder tidligere enn forfatteren mener.

Prisen på boken er \$ 8,50 og kan fåes fra John A. Fox, 173 Tulip Avenue, Floral Park, N. Y., som er eneforhandler. Jeg anbefaler at en skaffer seg boken, og jeg tviler på at opplaget vil vare lenge.

Polen, Scott nr. 319 (Kosciuzko).

Av Edward Nowak.

Til minne om 150-års-jubileet for Sambandsstatenes konstitusjon — meget lik Polens egen som ble vedtatt 3. mai 1791 — ble et spesielt merke utgitt i Warszawa den 17. mars 1938 (Scott nr. 319). Merket har bilde av Kosciuzko, Washington og Paine med New York havn i bakgrunnen.

Merket oppnådde stor popularitet, og det første opplag ble utsolgt så fort at et nytt opplag ble beordret av Polens Post- og Telegrafdepartement.

Et lite kjent faktum, som det imidlertid er brakt klarhet over ved filatelistiske undersøkelser, er at det også ble foretatt en tredje trykning (den 6. mai 1938) for å tilfredsstille etterspørselen. Alle merkene fra den tredje trykningen ble *utelukkende* solgt til frimerkemarkedene, og det kjennes ingen av dem postalt brukt.

Tidlig i 1947 ble det oppdaget uklassifiserte varianter (fra skadde plater). I samarbeid mellom Stanislaus Miklusz fra Kra-

kow, Postdepartementet i Warszawa og forfatteren, ble det satt i gang undersøkelser som ga følgende resultater:

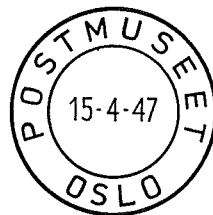
Da det etter to trykninger ble for lite sverte til den tredje trykningen, ble det laget tilsetninger for å øke mengden av sverte. Den nye blandingen ble imidlertid ikke fullstendig lik den originale, idet det ultramarine innslaget dominerte over det grå.

Den feberaktige filatelistiske undersøkelsen, og sammenligninger av resultatene oppnådd av mr. Miklusz og forfatteren, etterlater ikke lenger noen tvil om at platene ble skadd ved den tredje trykningen, slik at på de to øverste merkene på høyre side av arket ser R — etter 1937 — ut som P.

Det annet merke ovenfra på samme halvdel av arket og under merket med den skadde R, har «istapper» på POCZTA nederst på merket. Det er også lett å oppdage noen linjer som ser ut som styrestreker for perforeringsmaskinen.

Ifølge opplysninger fra filatelistkretser i Polen, og andre steder, blir nå merkene fra denne tredje trykningen meget hurtig etterspurte rariteter. Dette har sin grunn i det begrensede antall ark som ble trykt, og mangelen på kjennskap til at de i det hele tatt eksisterte. Særlig gjelder dette blokker som er store nok til å inneholde *alle* variantene samlet. De beskrevne varianter omfattes bare av blokker på seks.

En blokk på tolv merker inneholdende alle de beskrevne feil — den eneste av sitt slag kjent i U.S.A. — fins i den store samlingen av polske merker ved Regis College i Weston, Mass. Det er mulig at andre blokker med disse raritetene kan bli funnet etter at denne rapporten er blitt fordøyet. Til denne dag er det bare en blokk av disse merkene ved Regis College, — fire er i Polen i S. Miklusz' samling.

Besøk

Postmuseet

Åpningstider:

Søndag	kl. 12—15
Tirsdag	> 10—15
Torsdag	> 10—15
Fredag	> 10—15

Gigantene.

Det har opp gjennom årene vært mange store samlere. Men på dette felt som på alle andre, har det vært noen som rakk lenger enn de øvrige, og således har skaffet seg et mer eller mindre udødelig navn takket være sin enestående frimerkesamling. Det eien-dommelige er imidlertid at disse kjempe-samlinger nesten aldri har overlevd den opprinnelige eier særlig lenge. Det er sannsynligvis bare Kong Georg Vs samling som er blitt «påbygd» og «utvidet» av etterkommerne. Den gjenlevende familie har ikke hatt interesse for frimerkesamling og dermed er den blitt solgt.

Disse aller største frimerkesamlere, «gigantene» kan vi kalle dem, har alle hatt den store fordel at de har vært særlig «well off». De har vel aldri behøvd å tenke på «den dag i morgen» selv om de en dag (mellom gasjedagene) fant å måtte sikre seg et «blått» Mauritius til noen tusen dollars.

Den av «gigantene» som i alminnelighet regnes for den aller største, er som de fleste kanskje vet: Phillippe von Ferrary (1848—1917). Hans samling ble solgt i 1923 for \$ 1 632 524 en fantastisk pris den gang. I dag hadde den antagelig utbrakt det fire-dobbelte.

Den amerikaner som kommer nærmest opp til Ferrary sies å ha vært oberst Edward Howland Robinson Green (1868—1940).

Oberst G. menes ikke å ha hatt F.s filateliske kunnskaper og smak, men hans samling var kjent for sin enorme størrelse. Samlingen ble solgt i 1940 etter hans død, og utbrakte \$ 3 000 000 en «all time record».

En av oberst G.s rivaler var Arthur Hind (1856—1933), også en amerikaner. Dennes samling var nesten like enestående. Han kjøpte i 1923 ved auksjonen over Ferrarys samling bl. a. det velkjente «British Guyana» for \$ 32 500.

Selv Kong Georg V måtte her gi tapt i kampen om denne verdens største filatelistiske sjeldenhet.

H. døde i 1933, 77 år gammel. Hans frimerker ble solgt for \$ 1 000 000. Fru H. holdt imidlertid tilbake det berømte «B. G.» og solgte det først i 1940 til dets nåværende eier mr. Fimbar Kenny. Prisen som herr. F. betalte er ukjent, men det sies at han iallfall ikke er villig til å selge merket for \$ 100 000!

Av «giganter» kan ellers nevnes kong Georg V og hans etterfølgere (Georg VI og Elizabeth II), Alfons XII av Spania, kong Carol av Romania, kong Fouad og Faruk. Den siste måtte jo etterlate seg hele samlingen da han flyktet. Den skal vistnok være taksert av Harmer, London, til ca. £ 100 000. En del av den er solgt ved auksjon. — Maharajaen av Bhawalaphur — «den hvite Rajas» av Sarawak og president Franklin Delano Roosevelt. Den sistes samling ble solgt på en «Harmer-auksjon» for \$ 221 000. Også et respektabelt beløp.

Men det spørs om ikke amerikaneren Casparys samling, som for tiden er oppe til auksjon i New York, kommer til å slå alle hittil kjente rekorder. C. som var et heller ukjent navn i filatelistenes verden så lenge han levde, har siden han døde sannelig blitt kjent nok. Samlingen er så stor og byr på så mange enestående objekter at den er blitt delt opp for salg på hele 16 auksjoner. Hittil har 5 funnet sted, og ingen av disse har utbrakt vesentlig mindre enn \$ 250 000 hver. Et enkelt objekt nådde på første auksjon den respektable pris av \$ 14 000!

Av eksisterende samlinger er nok dronning Elizabeths samling (The Royal Philatelic Collection) i dag den største. Samlingen ble påbegynt av kong Georg V. Han begynte å samle frimerker mens han gjorde tjeneste i Marinen (1880). Til å begynne med kjøpte han frimerker i hver havn han kom til og sendte dem som souvenirs hjem til familien, fortelles det. Senere ble han en meget interessert samler og arbeidet regelmessig minst en dag i uken med sine merker.

Kong Georg VI arbeidet videre på «den kongelige samling». Den egentlige interesse for frimerker fikk han dog først etter at han var blitt konge. Og nå har dronning Elizabeth overtatt.

Sir John Wilson, Keeper of the «Royal Collection» siden 1938, har brukt 5 år på å utgi den eneste bok av sitt slag, nemlig «The Royal Philatelic Collection». Boken består av 500 sider med alle mulige informasjon og beskrivelser av denne verdens mest berømte frimerkesamling. The Royal Collection oppbevares i Buckinham Palace. Under siste krig var den anbragt i Bank of England.

Samlingen består av 300 albums, hvert på 60 sider, og inneholder ca. 250 000 frimer-

ker. Størsteparten er fra England og The Empire. De største rariteter har vært utstilt i 1935 på utstillingen i New York, i 1938 på utstillingen i Prag, i 1947 på utstillingen i New York, i 1955 på utstillingen i Oslo og Stockholm samt i 1956 på FIPEX i New York foruten «Finlandia 56».

De to kjæreste rariteter i samlingen er det «blå» Mauritius og det «oransje» Mauritius.

Det «blå» Mauritius: I 1903 fant mr. James Bonard tilfeldigvis et gammelt album mellom noen gamle papirer. Albumet var det han hadde begynt å samle frimerker i for 40 år siden. Da han antok at albumet ikke hadde noen verdi, besluttet han å gi det til sitt barnebarn, en liten gutt. Imidlertid, før han gjorde dette, kom han til å vise det til en venn av seg. Denne, som hadde kjennskap til frimerker, gjorde B.

oppmerksom på det «blå» Mauritiusmerket som stod i samlingen, og hvilken verdi dette hadde. B. besluttet seg da til å selge merket på auksjon. Det høyeste bud lød på £1450, gitt av en av Kong George Vs agenter. Verdien i dag er £ 10 000.

Det «oransje» Mauritius ble funnet i 1898 av mrs. Duvivier på en konvolutt sendt til henne i anledning av en invitasjon hun hadde mottatt fra fru en til guvernøren på Mauritius for lang, lang tid tilbake. Opprinnelig ble det solgt for £ 600, men dagens verdi på dette merket er den samme som for det «blå» Mauritius.

En annen raritet som også fins i the Royal Collection er varianten av 1854 fra Syd-Australia «omvendt svane». Av denne variant er det kjent bare 10 eksemplarer i hele verden. Kongen kjøpte sitt eksemplar i 1923.

Red.

Møtereferater fra forbundsklubbene.

Møte nr. 1398 ble holdt i Oslo Handelsstands Forening den 3. september 1956 under ledelse av formannen Dagfinn Kjøholt.

Tilstede var 71 medlemmer og 2 gjester.

Formannen ønsket velkommen til ny sesong.

Referat fra forrige møte ble opplest og vedtatt 1 nytt medlem ble opptatt: Doctor Roe C. Blume, 316 Wayneridge Road, Waynesboro V. A. USA.

3 nye medlemmer ble anmeldt til opptagelse. Adresseforandring nr. 103/56, Postmester Kåre Luth Hanssen, før Gardermoen, nu Norheimsund.

Endel førstedagsbrev og bytteønsker ble fremlagt.

Det var kommet brev fra forbundet om at nytt styre er valgt med Arnstein Berntsen som president.

Det ble meldt at den komité som ble nedsat for omplussing av klubbens midler, har avgitt sin innstilling. Likedan ble meldt at klubbens 70 års dag vil bli minnet ved en fest 8. desember.

Aftenens hovedpost hadde Arnstein Berntsen som kåserte om Finlandautstillingen i Helsingfors. Han fortalte om det gode arrangement og om finnes gjestfrihet. Filatelistisk sett lå utstillingen meget høyt. Formannen takket Berntsen. Jarle O. Stensdahl fortalte om det møte som F.I.P. holdt samtidig med utstillingen i Helsingfors.

Rode forespurte angående sølvpinsetten som utdeles til den som har skaffet flest nye medlemmer på en sesong om ikke det burde være et minimumantall for utdeling. Styret skulle tenke over saken og komme tilbake til den siden.

Rode forespurte angående bytte med Tsjekkoslovakiet. Det var meget sen ekspedisjon. Byttekontrollen underslår alle nasistmerker. Rode nevnte det nye Schuman-merket med Schubert melodi på, dessuten har Schweitz og Italia sendt ut 100 års merker med diverse anakronismer.

I. I. Jacobsen roste Jarle O. Stensdahl for hans gode innlegg på F. I. P.-møtet i Finnland hvilket ble belønnet med ekstra klapp.

Bjørn Hansson: Schumann-merket er utdelt til samtlige landets leger som reklame. Møtet, ble hevet kl. 21.25.

Axel Holst.

Drammens Filatelist Klub

avholdt møte nr. 295 den 11. juni 1956. Som vanlig ble dette sommermøte avholdt i «42. etasje».

Formannen, Hr. Wessel Wilthil, åpnet møte med å ønske aftenens foredragsholder, Hr. Storm, aftenens gjest, Hr. Grøntvedt, samt de fremmøtte medlemmer

velkommen til sammenkomsten.

Referat fra foregående møte ble opplest og godkjent. I anledning klubbens 30 års jubileum som er nær forestående, forespurte Hr. Langerud om det kunne være noen mulighet for å få utarbeidet et 30 års referat fra klubbens virksomhet. Formannen lovet å tenke på dette forslag.

Formannen gjennomgikk så den innkomne post. Det var møteinnkallelser fra våre bytteklubber, tidsskrifter, inkalelse til landsmøte i Stavanger en hilsen fra Thoen i Canada. Fra et interessert medlem var mottatt 10 frimerkegevinster til gratislotteriet. Det ble opplyst at

NB!

Ved bestilling, vennligst oppgi at
De så annonsen i Norsk Filate-
listisk Tidsskrift.

på grunn av manglende deltagelse fra Tønsberg, ble det årlige fellesmøte avlyst. Det var Tønsberg som skulle stå for arrangementet dette år og ialt 16 medl. hadde meldt seg på fra Drammen. Disse ga uttrykk for at de var skuffet. Ordet ble så gitt til aftenens foredragsholder. Hr. grosserer Storm fra Oslo.

Hr. Storms foredrag om 2 store franske filatelister: Ferrarie og Champion fengslet tilhørerne. Foredraget var lett og flytende og spekket med morsomme historier og demonstrasjoner. Det var rent eventyrlig å høre om Ferraries rikdom og om hans store frimerkesamlinger som ble solgt for millioner av kroner. Hr. Storm opplyste at Ferrarie også var myntsamler og at hans samling innen denne hobby var verdsatt til den nette sum av 17 millioner kroner. Angående Champion fortalte hr. Storm om hans enorme samlinger og om hans store forretning i Paris som mange av verdens største filatelister ikke hadde kunnet unngå å besøke.

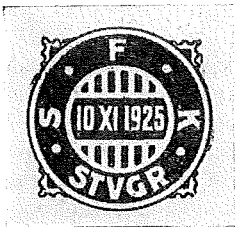
Etter sitt foredrag ble hr. Storm, på klubbens vegne, takket av formannen for sitt umåtelige interessante foredrag, for den interesse han viste for filatelen og for at han ofret sin fritid ved å komme til Drammen å kåsere i vår klubb.

Neste post på programmet var møtebåndsutdeling. Det var denne gang Edm. Eriksen som hadde gjort seg fortjent til stjerne nr. 2 i sitt møtebånd. Formannen ga så en kort oversikt over programmet for landsmøtet i Stavanger og avsluttet med å ønske medlemmene en god sommer og vel møtt igjen til høsten.

Så gikk vi over til det mere festpregede ved dette sommermøte. Man benket seg ved langbord og koset seg med smørbrød og kaffe og stemningen var helt til sistee minutt som den bruker å være i «42. etasje».

18 medlemmer og 2 gjester var tilstede.

E. E.

Stavanger Filatelistklubb

Møte nr. 531 ble den 22. mai avholdt på Viktoria hotell. Tilstede var 14 medlemmer. Formannen, Bernt C. Middelthon, åpnet møte kl. 19.45.

Møte var det siste for sommerferien og det pene været må tilskrives det svake fremmøte.

Dagens post ble referert. Fipexutstillingen i New York ble omtalt. N. F. F. sirkulære nr. 2 ble referert. Det har vært på tale å forandre

forbundets emblem, da det lå for nær opp til riksvåpenet. Til dette bemerket Søren V. Krogh at den lovbestemte utforming av riksvåpenet ble neglisjert av de fleste statsinstitusjoner. Tjenestefrimerker, både «Offentlig Sak» og «O. S.» hadde feil riksvåpen så det var med glede han hadde konstateret at den nye serien. «Off. Sak» nå hadde fått det korrekte riksvåpen.

Ommund Bøe ville ha rede på om pressen ville bli representert ved landsmøtets forhandlinger. Formannen sa at pressen nok hadde adgang til de åpne forhandlinger, men trodde neppe forhandlingene hadde så stor almen interesse.

Møte ble hevet kl. 21.15. Formannen ønsket medlemmene en god sommerferie og ønsket dem velkommen til landsmøte.

Skr.

Møte nr. 532 den 11. 9. ble som vanlig holdt på Viktoria hotell. Lokalet denne gang var dessverre under all kritikk. Et vanlig dobbeltværelse uten ventilasjon egner seg ikke til møte-lokale.

Kl. 19.45 ble møtet åpnet av formannen, Bernt C. Middelthon.

Siden siste møte i vår, var tre av våre medlemmer avgått ved døden.

Dr. Alexander Berg, opptatt i 1927.

Skreddermester Carl Mathiesen, opptatt i 1930 og Handelskolestyrer, Per Frislid opptatt i 1951.

I ærbødighet hørte medlemmene på formannens nekrolog for de avdøde.

Det forelå 4 søknader om medlemskap:

Distriktslege Smith, Skudenes.

Kolderup, Stavanger, Kristian Vathne, Sandnes og B. Chr. Middelthon, Stavanger. Samtlige ble anbefalt opptatt på neste møte.

Formannen leste referat fra Landsmøtets forhandlinger i Stavanger den 16. juni., og refererte hvordan det øvrige program ble avviklet.

Deretter tok formannen for seg endel takkeskriv, som var kommet fra noen av de delegerte og som ga uttrykk for tilfredshet både med opplegget og forhandlingene samt den vennlighet som var blitt vist. Formannen benyttet anledningen til å takke festkomiteen for det

Eine Monographie, die dem «Norsk Filatelistforbund» alle Ehre macht,

skriver A. A. Kronenberg i Schweizer
Briefmarken-Zeitung nr. 3/56 om

Særtrykket om Norge nr. 1.

Det er fremdeles å få fra forretningsforenen. Pris kr. 10.00, inkl. porto, overalt i hele verden. Skriv i dag, vedlegg kr. 10.00, til
F. C. SVENDSEN — BERGEN
SPORTSDEPOTET

den hadde ytt, og som gjorde sitt til at resultatet ble godt.

Men etter den søte kløe, kommer den sure svie. Regnskapet viste et nettounderskudd for klubben på kr. 1600.—. Dog alt tatt i betraktning, kunne en vel ikke vente å slippe stort billigere. Fra en anonym giver har klubben mottatt en postanvisning på kr. 200.—, og fra annet holdt, fått tilsagn om ytterligere bidrag, for å redusere underskuddet. Birkemo ville ha rede på om forbundet var med på å dekke noen av utgiftene. Formannen kunne opplyse at dette var forbundet utedkommende, men håpet at vi ved auksjoner og utlodninger kunne redusere underskuddet ennå en del, så han henstilte til medlemmene å gi klubben noen auksjonsobjekter.

Ommund Bøe hadde med 2 sett pene kuvertaskebegre som gave til klubben, hvorav det ene ble loddet ut. Sammen med en liten auksjon innbrakte dette kr. 32.25, som gikk rett i den slunkne kasse.

En liten diskusjon kom i gang, da Einar Grønn henstilte til Styret om å ta opp til overveielse kjøp av endel kataloger til klubb-biblioteket. Katalogene skulle så utlånnes til klubbens medlemmer mot en rimelig betaling. Formannen lovet at saken skulle bli tatt opp til vurdering, da det var ønskelig at flere kataloger var tilgjengelig for medlemmene.

Fra Gjøvik hadde klubben fått tilbud om kjøp av en kvartslampe. Lampen var mottatt til utlån for demonstrasjon. Demonstrasjonen var meget vellykket, og det ble enstemmig vedtatt å kjøpe lampen til prisforlangende kr. 200.—. Inntil videre skal lampen oppbevares på hotellet og skal kunne benyttes av medlemmene på hvert møte.

Møte ble hevet kl. 22. Tilstedet var 19 medl. og 1 gjest.

Sekr.

Møte nr. 533 den 25. 9. ble avholdt på Viktoria hotell. Tilstedet var 17 medlemmer.

Møte ble åpnet kl. 19.45 av viseformannen brannsjef S. Evensen som ønsket medlemmene velkommen.

Det forelå søknad om medlemskap fra agent Ingvald Randulff, som ble anbefalt opptatt fra neste møte.

Viseformannen tok for seg AFA katalogen for 1956—57 og gikk gjennom prisendringene. I det store og hele hadde prisene øket ganske betraktelig på et år, dog bortsett fra endel merker fra Polen. På endel av de eldre skandinaviske merker var det en ganske vesentlig prisøkning.

1. sett kuvertaskebegre, gitt av Ommund Bøe, ble utloddet og innbrakt kr. 17.00 til klubbkassen.

Av Hj. Andreassen fikk klubben, et på brev, svensk 24 øre orange av 1858 utgaven. Det ble vedtatt at en skulle vente til neste møte med å omsette brevet, enten ved auksjon eller utlodning.

Utvalgteheftene ble lagt ut og flere av medlemmene satt å plukket i heftene en stund utover kvelden. Møtet ble hevet kl. 22.00.

Viseformannen ønsket medlemmene vel møtt på neste møte.

Sekr.

Klubbsekretærene

anmodes om å huske å sende inn til redaktøren referater fra klubbmøtene.

Referatene bør være *kortfattet* og helst *maskinskrivne*.

GOD JUL!

Hermed foreligger nr. 12 og dermed dette års siste nummer av N. F. T.

For mitt eget vedkommende er dermed også den første milepel som redaktør passert. Tiden er gått umåtelig fort, så fort at jeg synes jeg aldri har hatt den tid jeg trengte for planlegging og bearbeiding av stoffet. Arbeidet har vært interessant og givende, men også krevende. Forhåpentlig har leserne satt pris på bladet om ikke for annet så muligens for at det kom så noenlunde regelmessig!

Jeg vil imidlertid hermed få takke alle som har bidradd med artikler og oversettelsesarbeider, og som derved har ytt meg og tidsskriftet en verdifull håndsrekning. Videre vil jeg få takke alle de øvrige som hver på sin måte har bidradd til at tidsskriftet ble til og kom leserne i hende til

fastsatte tider. Jeg nevner i fleng bl. a. trykkeriet med sine funksjonærer, bokbinder, ekspeditør og postvesenet m. fl. Jeg vil heller ikke glemme alle de som i brev og på annen måte har vist sin erkjentlighet overfor meg. De fleste for meg helt ukjente personer. Jeg har satt umåtelig pris på deres vennlighet.

Jeg har ellers vært skuffet over at så få har kritisert bladet (og meg da naturligvis) eller har sendt meg forslag til, eller ønske om stoff. De få som så har gjort takker jeg på samme måte for god og saklig assistanse. Jeg har forsøkt å etterkomme ønskene på beste måte.

Til slutt ønsker jeg alle sammen og bladets lesere: En riktig god og hyggelig jul.

Red.

ANNONSER

MALMÖ FILATELISTFÖRENING

Ungdomssektionen

har härmed äran inbjuda Nordens frimärkssamlare ungdomar (10—18 år) att delta i dess

JUBILEUMSUTSTÄLLNING

under tiden den 6.—14. april 1957. — Vidare upplysningar och anmälningsblanketter från *Malmö Filatelistförening, Ungdomssektionen* — *Börtingegatan 6 a, Malmö.*

ISRAEL. *Frimärken* och *FDC. The Holy Land Philatelist* månadstidskrift med värdefull frankering direkt från Israel och gratis bytesannons. Nkr. 26.00 för hela året. *Simons Israelkatalog 1957* Nkr. 21.80. *Israel specialkatalog* med avarter, flygpostbrev m. m. Över 300 avbildningar. Nkr. 7.00. *Israel Philatelic Newsreel*, periodisk tidskrift, 18 nummer om året. Nkr. 9.00. *History of Israel Stamps*, Nkr. 23.00. — Betalning med ostämplade frimärken.

Lars Litzman — Borås 6, Sverige.

Lad mig hjälpe Dem med at udfylde Hullerne i Deres Samling. Ved stadig Indkøb af større Partier og Samlinger vil jeg være i Stand til at hjælpe Dem enten med Udvalg eller hvis De vil have Ulejlighed med at sende mig en Mancoliste. De faar gerne Mærkerne sendt til Paaseende uden Købetvang. Skriv til

*Elof Nielsen,
Vejlevej 32, Horsens, Danmark.*

Giver islandske frimerker i bytte for bedre norske merker samt merker fra andre land.

*Bjarni Thoroddsson,
Blönduhlíð 3, Reykjavík, Island.*

Bytte: Ønsker 500 blandede norske merker mot samme antall og verdi danske.

Advokat Buhr — Søndervej 21, Virum, Danmark.

Dansk samler ønsker bytte brukte danske frimerker med norske. Basis f. eks. AFA el. l.

G. A. Gudmundsen — Peter Bangs vej 63 I, København F.

Frimärken från Nord. länderna, Tyskland och U.S.A. säljes billigt. Urval till föreningar med stor rabatt.

S. Ohlsson — Ormbunksvägen 10, Halmstad, Sverige.

ALLE NORSKE FRIMERKER

kjøpes kontant. — *Innkjøpsliste* (ny januar 1957) over brukte og ubrukte frimerker samt førstedagsbrev sendes mot 50 øre i ubrukte frimerker

ANTON HOLMBOE - Frimerker en gros - *Prof. Dahls gt. 53 B, Oslo - Telef. 55 12 25*
Medlem av Norsk Frimerkehandlerforening

NORSK FRIMERKEHANDLERFORENINGENS MEDLEMMER

*ønsker sine forbindelser i inn- og utland
en riktig GOD JUL!*

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Utgitt av Norsk Filatelistforbund.

Redaktør: Bjørn Melbye.
Postboks 875, Oslo.

Forretningsfører: F. C. Svendsen,
Sportsdepotet, Bergen.

Tidsskriftet sendes alle samlere tilsluttet
Norsk Filatelistforbund.

Abonnement: Innenlands kr. 12.00 pr. år,
utenlands kr. 15.00 pr. år.

Abonnement noteres bare pr. kalenderår.

Annonseprisene i Norsk Filatelistisk Tidsskrift er:

1/1 side pr. gang	kr. 150.00
1/2 —>—	> 80.00
1/4 —>—	> 50.00
1/8 —>—	> 30.00
1/16 —>—	> 20.00

Samlerannonser kr. 1.00 pr. linje,
minim. kr. 5.00. Bare forskudds-
betalte samlerannonser blir tatt inn.

Tidsskriftet kommer ut med ett nummer
i måneden — juli og august unntatt. For
juli og august utgis et dobbeltnummer.

Utsendelsesdag: *Den 15de, når denne ikke
faller på en søn- eller helligdag (offentlig
fredag).* Når dette forekommer, blir utsen-
delsesdagen: *første yrkesdag etter den 15de.*
(Vanlige forbehold.)

Opplag: 2 000 eksemplarer.

OBS! Artikler til N.F.T.s

nr. 2/57 må være red. i hende innen 31/12-56
» 3/57 —>— —>— 2/2-57

Bestillinger på tidsskriftet, særtrykk, en-
kelte nummer samt korrespondanse angå-
ende annonser, sendes *forretningsføreren*.

Korrespondanse angående tidsskriftets red-
aksjon sendes *redaktøren* direkte.

NORGESKATALOGEN 1957

foreligger.

Fås kjøpt i alle frimerkeforretninger.

PRIS I NORGE:

Pr. stk. kr. 7.00 + eventuell porto: 60 øre
(trykksak).

Pr. stk. til medlemmer av Oslo Filatelist-
klubb: kr. 5.00 + eventuell porto: 60 øre.

SKANDINAVIA og UTLANDET forøvrig:

Pr. stk. n.kr. 6.30 + porto: n.kr. 1.00
(trykksak.).

Pr. stk. til medlemmer av Oslo Filatelist-
klubb: n.kr. 5.00 + porto: n.kr. 1.00.

*Bestilling skjer til: Kassereren i Oslo Fila-
telistklubb, postboks 298, Oslo, for medlem-
mer av O.F.K. (vedlagt n.kr. 6.00, respektiv
n.kr. 5.60), og Bjørn Melbye, Briskebyvei-
en 28, Oslo, telefon 56 43 70, for andre be-
stilleres vedkommende.*

OBS.!

OBS.!

Katalogen er i år på 110 sider (en økning
på 10 sider fra 1955 utgaven) med ca. 300
avbildninger. Det er foretatt omarbeiding av
innledningen og i tekstene forøvrig. Ca. 500
prisendringer. 1. kl. papir, trykk og inn-
binding.

Merk: Utsalgsprisen er uforandret fra 1955!

Forlang Udvalg eller enkelte Mærker tilsendt
etter Mancoliste, specielt Skandinavien.

Elof Nielsen,

Vejlevej 32, Horsens, Danmark.

Gibraltar	ubr. kr.
Verdenspostforeningens	
75 års jubileum, 4 verdier,	5.00
Malta	
Verdenspostforeningens	
75 års jubileum, 4 verdier,	5.00
England	
Verdenspostforeningens	
75 års jubileum, 4 verdier,	5.00
Bestilling sendes N.F.T.s redaksjon, postboks 875, Oslo.	

Betalar Ni för mycket för frimärksnyheterna?
Beställ min kurslista samt abonnemangsvillkor
som sändes gratis. Obs! Skriv tydlig namn och
adress.

*I. Franzén — Ringvägen 30, Vetlanda,
Sverige.*

Önsker Norden og Baltiske land. Gir Tyskland
og Frankrike. Byttebasis AFA. Korresp. tysk,
fransk, engelsk.

*Ing. F. Tilguer — Hagen-Haspe (Vest-
Tyskland), Boks 442.*